KOLO SÜRYOYO

Zeitschrift der Syrisch-Orthodoxe Diözese von Mitteleuropa

MAGAZINE

Gegründet 1978

Nr. 51 | September/Oktober | 1986

Mor Filuksinos Yusuf Çetin, Sayın Patrik hazertlerin riyasetinde 8 Metropolitlerin iştirakiyle İstanbul Metropolitiğine terfi ediliyor.

[illegible]

KOLO SÜRYOYO

Zeitschrift der Syrisch-Orthodoxen Diözese von Mitteleuropa

MAGAZINE

Gegründet 1978

Jahrgang 8 Nr. 51 September/Oktober 1986

KOLO SÜRYOYO ZEITSCHRIFT

Erscheint zweimonatlich

Herausgeber: Syrisch-Orthodoxe Diözese in Europa
Verlag: Bar-Hebraeus Verlag
Druck: Bar Hebraeus Druckerei
Redaktion: St. Ephrem der Syrer Kloster
NL 7585 PK Glane/Losser, Glanerbrugstraat 33 Holland

Abonnement

Europa : 25,– DM
USA : 25,– US$
Schweden : 75,– Kronen

Bestellung

St. Ephrem Kloster
7585 PK Glane/Losser
Glanerbrugstraat 33
Tel. 053.61.47.64 Holland

Die Bedeutung der Klöster der Syrisch-orthodoxen Kirche

Hanna Aydin
Eichstätt/BRD

Das Mönchtum

1 : Askese im syrischen Raum

Jesus Christus hat durch sein Wort und sein Beispiel zum asketischen Leben in der christlichen Gemeinschaft den Grund gelegt.
Er hat die Menschen zum Reich Gottes eingeladen, zum Erwählen des jungfräulichen Lebens und zum Verzicht auf Hab und Gut.
Der Abglanz der Hochachtung, die der Askestand schon am Anfang des ersten christlichen Jahrhunderts genoß, ist es anzusehen, wenn in der Apokalypse des Johannes den Asketen ein ehrenvoller Platz im Himmel zugewiesen erscheint. (Apk. 14, 1–5). Hier werden die Asketen als „Erstlinge für Gott und das Lamm" bezeichnet. Zitat: „Diese sind es, die sich mit Weibern nicht befleckt haben, denn sie sind jungfräulich und in ihrem Munde war kein Trug erfunden, denn sie sind ohne Makel. Sie begleiten immer das Lamm und singen ein neues Lied, das niemand singen kann". Durch die Schriften der Apostel und deren Schüler, die auf uns gekommen sind, besteht kein Zweifel daran, daß der Askestand beiderlei Geschlechtes nicht nur eiserner Bestand der christlichen Gemeinden gehört, sondern auch eine hervorragende Stellung in demselben einnimmt. Die Belege dafür finden wir bei Ignatios von Antiochien. In seinem Brief an die Smyrnäer (c. 12) grüßt er die Jungfrauen. Dennoch warnt er auch die männlichen Asketen, die sich über den Bischof

Deyrulzafaran-Kloster Mardin.

Meryem Ana-Kirche, Hah, Tur-Abdin.

erheben wollten.
Weiterhin finden wir Anweisungen in der Didache (Didache XI, 3—6) für die Asketen, die durch die Dörfer und Städte zogen und das Evangelium verkündeten, ohne irgendwo ansässig zu werden. Sie lebten in nötiger Armut und empfingen kein Geld für ihre Verkündigung des Evangeliums. Es genügte ihnen, daß man ihnen Nahrung bot, sonst forderten sie nichts.
Diese Wanderasketen hatten selbstverständlich auch auf die Ehe verzichtet, denn ein solches enthaltsames Leben vertrug sich nicht mit den Sorgen um die Familie.
Dies bestätigt auch Eusebius von Cäsaräa: „Sehr viele Jünger der damaligen Zeit, ließen sich von dem göttlichen Worte entflammen, der wahren Weisheit sich mit der innigen Liebe hinzugeben. So folgten sie zunächst dem Rate des Herrn und verteilten ihre Habe unter die Armen; dann verließen sie auch ihre Heimat und gingen an die Arbeit der Evangelisten; sie wollten die Ehre erlangen, Christus bei den Völkern zu verkünden, die von dem Worte des Glaubens noch nicht gehört hatten und ihnen das Buch der heiligen Evangelien zu überbringen". (h.e. III, 38). Ein solches opferfreundliches und in mühsamer apostolischer Arbeit aufgehendes Wanderleben verschaffte den charismatisch begabten Asketen in den christlichen Gemeinden hohe Bewunderung und daher werden die Christgläubigen in der Lehre der zwölf Apostel gemahnt, die Diakone und Bischöfe, die in den bereits geordneten Christengemeinden tätig waren, ebenso zu ehren wie die wandernden charismatisch begabten Asketen. Und die Asketen werden wiederum von dem Bischof Ignatius von Antiochien vor Überhebung über die Bischöfe gewarnt.

Weitere Hinweise über das syrische Asketentum erhalten wir aus dem Pseudoclementinischen Brief, der im 3. Jhd. verfaßt worden ist „ad virgines". Nach neueren Forschungen ist dieser Brief im Raum Syriens verfaßt worden. Darüber ist ein ausführlicher Bericht bei Schiwietz (Mönchtum III 21) zu lesen. Die Asketen männlichen Geschlechtes werden ܒܬܘܠܐ *bethulo*, d.h. Jungfräuliche oder Cölibatere genannt, die sich der beständigen Jungfräulichkeit um des Himmelreiches Willen weihen lassen, auch ܓܒܖ̈ܐ *Gabre* oder *Ahe qudische*, diese sind die heiligen oder enthaltsamen Männer oder Brüder genannt. Die Asketinnen heißen ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ d.h. die heiligen (gottgeweihten) Jungfrauen. Man findet für die Asketin die Bezeichnung ܒܪܬ ܩܝܡܐ d.h. Tochter des Bundes.

2 : *Anfänge des Syrischen Mönchtums*

Die Quelle unserer Kenntnisse über das Mönchtum in Syrien ist primär der Kirchenhistoriker Sozomenus, der die Berichte über die hervorragenden Vertreter der neuen mönchischen Lebensweise in seine Kirchengeschichte eingeschaltet hat, spricht von den Mönchen des syrischen Ländergebietes an drei Stellen:
A – Im Gebirge von Edessa;
B – Im Gangalisberg bei Amid;
C – Im Gebirge von Antiochien.
Sozomenus berichtet, daß drei Mönchkolonien in der Zeit des Kaisers Konstantinus gelebt haben.
Eine Ergänzung des Berichtes von Sozomenus über das syrische Mönchtum bildet die vom Bischof Theodoret von Cyrrhus verfaßte Geschichte (Historia religiösa) nennt er sie in seiner Vorrede ausführlichere Biographien der mesopotamischen und nordsyrischen Mönche aus dem 4. Jhd. und der ersten Hälfte des 5. Jhds.
Früher hatte man geglaubt, daß das syrische Mönchtum eine Nachbildung des ägyptischen Mönchtums sei, natürlich ohne chronologische Daten zu berücksichtigen.
Dazu sagt Schiwietz folgendes: „Es entsteht hier die Frage, ob das syrische Mönchtum in Mesopotamien als Nachahmung des ägyptischen zu betrachten bzw. ob es in Anhängigkeit von diesem entstanden sei. Weder in den monastischen Lebensbildern der Historia religiösa Theodorets noch in der Kirchengeschichte des Sozomenus findet sich irgendeine Andeutung, aus der man schließen könnte, daß Schüler oder Nachahmer des ägyptischen Antonius die Mönchsideen nach Mesopotamien verpflanzt hätten. Sozomenus behauptet bloß, daß die Mönche dieser beiden Länder miteinander gewetteifert hätten. Die Annahme einer Verpflanzung des Mönchtums aus Ägypten nach Syrien bzw. Mesopotamien ist aber auch aus chronoligischen Gründen nicht zulässig".
Antonius ist 356 n.Chr. gestorben.
Jakob von Nisibis (†338) führte aber bereits vor der im Jahre 308 erfolgten Übernahme des Bischofsamtes in seiner Vaterstadt die mönchische Lebensweise in Izlo Tur-Abdin. Mithin muß der Anfang seines Mönchslebens in die ersten Jahre des 4. oder gar in die letzten Jahre des 3. Jhds. hinaufdatiert werden, und diese Hinaufrückung muß infolgedessen auch für den Mönch Abbun (Sozomenus sagt: Aones), den Begründer des Mesopotamischen Mönchtums, gelten.
Zu dieser Zeit kommen andere berühmte und uns bekannte Mönche, wie: Mönch Halas, Gaddanas, Azizus, Eusebius der im Klausur bei Harran lebte, Protogenes, Barses der spätere Bischof, Julianus Sabe usw. Nach einer ausführlichen Untersuchung der chronologischen Daten sagt Schiwietz: „Es ist demnach nicht ausgeschlossen, daß dem syrischen Mönchtum in Mesopotamien die Priorität vor der durch Antonius im Jahre 306 in Ägypten ins Leben gerufenen mönchischen Lebensweise abseits von den menschlichen Kulturstätten zuerkannt werden muß".
Die obengenannten Eisiedlerkolonien der Mönche vor der konstantinischen Zeit lebten in Hütten und Höhlenklöster. Die Anfänge der syrischen Klöster waren Kolonien von Zellen, die sich um das Cönobium und das Kirchlein gruppierten. Die ausführliche Beschreibung dieser Kolonien ist bei Sozomenus, Theodoret und Ätheria zu lesen. Weiterhin ist auch zu bemerken, daß Sozomenus und Theodoret keine ausführliche Geschichte des syrisch-mesopotamischen Mönchtums schreiben, sondern über die Biographien von einigen der berühmtesten Mönche berichten wollen.

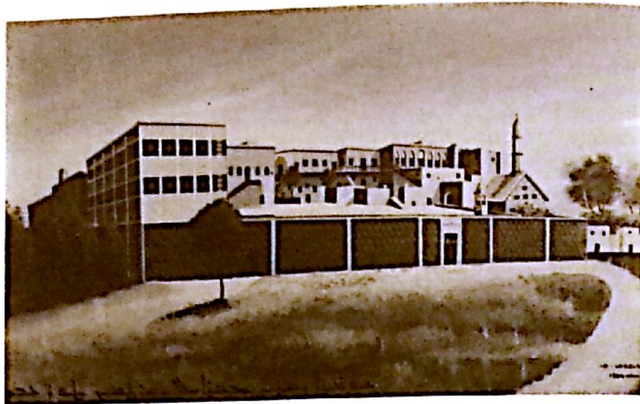
Ab Ende des 4. Jhds. fing man an, außer Hütten und Höhlenklöster auch in der Öffentlichkeit Klöster zu bauen. Zweck des Bauens war, für die Ausbildung der Kleriker mehr als Gebet und Einsiedelei zu betreiben.
Alle Klöster zu zählen ist nicht möglich. Nur innerhalb 120 km im Tur-Abdin gab es 95 Klöster. Am dem 5. Jhd. bildete sich das syrische Mönchtum in verschiedenen Formen, wie: Säulen stehen, Ketten tragen, sich fesseln, Steine am Rücken tragen, in Kälte und Wärme draußen bleiben, nicht die Sonne sehen, ständiges Laufen, in der Einsamkeit leben, usw.
Die einzellebenden Mönche waren von einem Kloster abhängig. Es gab auch Gruppierungen, die im sozialen Bereich den Armen und Notleidenden halfen.
Gebet und Fasten waren im strangsten Sinne selbstverständlich. Mit all dieser strengen Lebensführung fühlten sich die Mönche als Apologeten des Glaubens. Viele verließen ihre Zelle und gingen in die Stadt, die Häresie zu bekämpfen.

3 : *Eintritt ins Kloster*

Bis zum 6. Jhd. hatten die Syrer keine einheitlichen Regeln und Bestimmungen, vielmehr waren die Klosterregeln von ihrem jeweiligen Gründer bestimmt. Johannes von Ephesus klagte, daß die geltenden Bestimmungen nicht mehr frei jeden einzelnen Kloster überlassen werden dürfen, sondern die Herkunft und Motive des Kandidaten zu überprufen sind.

Klosterleben

Das Leben im Kloster wurde auf drei Kategorien aufgeteilt: Arbeit, Gebet und Studium.
Je nach Art und Bestimmung des Klosters lag das Gewicht mehr auf der einen oder anderen.

St. Gabriel-Kloster, Tur-Abdin.

Es gab Klöster, die Landwirtschaft und Viehzucht betrieben. Auch Handarbeit und Fischfang fehlten nicht.
In einigen Klöstern schrieben die Mönche nur Bücher, schrieben sie auch ab oder übersetzten sie. Es gibt ein Dorf im Tur-Abdin, östlich von St. Gabriel, das heißt *Basikle* ܒܝܬ ܣܟܠܐ *Beth-Skolo,* in dem die meisten der Dorfbewohner Pergament für das Schreiben der Bücher produzierten. Der Dorfname ist dadurch entstanden. Bis zum Weltkrieg waren ihre Werkzeuge vorhanden. Das fertiggestellte Pergament schickte man zu den einzelnen Klöster.

Einige Klöster vom 3. – 6. Jhd., in denen Ausbildungsstätten aus der Geschichte bewiesen sind:

3. Jahrhundert
- Kloster Joldath Aloho (Gottesgebärerin oder Fremde Mönche) im Berg Edessa, auch Kloster (der Seelen) genannt; gebaut 251 A.D.
- Kloster Sugnin bei Amid (Diyarbakir). Durch die Verfolgung des Kaisers Julien floh Mor Matthai aus diesem Kloster ins Elfof Gebirge bei Moussel und gründete dort ein neues Kloster.
- Kloster Prophet Elias, oder Kankrit genannt. Es liegt beim Dorf Kankrit-Amid.

4. Jahrhundert
- Kloster Mor Ahrun; gebaut 389 von Mönch Ahrun aus Saug in der Nähe von Militini (Malatya).
- Kloster Mor Jakob in der Nähe von Kaischum.
- Kloster Madenhoje (der Ostlichen) im Gebirge von Edessa.
- Kloster Mor Bosus in der Nähe von Hiram zwischen Apamäa und Homs.
- Kloster Telado, auch Mor Eusebuno genannt, beim Dorf Telado in der Nähe von Antiochia; Simeon Stylit ist in diesem Kloster ausgebildet worden.
- Kloster Mor Matthai bei Moussel.
- Kloster Mor Zakkai.
- Kloster Kartmin (St. Gabriel) 5 km östlich vom Dorf Kartmin Tur-Abdin.

5. Jahrhundert
- Kloster Mor Jakob in der Nähe vom Dorf Salah Tur-Abdin; ab 1365 war es der Patriarchalsitz von Tur-Abdin.
- Kloster Mor Jakob Malphono oder Nephschotho im Gebirge von Edessa südlich der Stadt ca. 5 km.
- Kloster Mor Agin in Izlo Tur-Abdin.
- Kloster Kube (St. Kosmas) im Gebirge von Edessa.
- Kloster Mor Markus in Jerusalem.
- Kloster Gubo Barojo.
- Kloster Mor Hunanjo, 5 km östlich von Mardin; von 1293 – 1933 war es Patriarchalsitz.
- Kloster Mor Silo in der Stadt Sarug.
- Kloster Phsilto (Skulptus) bei Tell.
- Kloster des hl. Kreuzes in der Nähe vom Dorf Zaz Tur-Abdin.

6. Jahrhundert
- Kloster Mor Melke im Izlo Gebirge Tur-Abdin.
- Kloster Mor Thoma Apostel (Kanneschrin) am Fluß Euphrat. Manchmal stieg die Zahl der Mönche bis 370.
- Kloster Mor Abai nördlich vom Dorf Kalu.
- Kloster Magdalena in Jerusalem.
- Kloster Fesgin (ܦܣܓܝܢ = Die Barfußer) an dem Fluß Euphrat in der Nähe des Klosters Abhai in Gargar.
- Kloster der Syrer in Skethis-Ägypten. Es wird auch Joldath Aloho (Gottesgebärerin) genannt.

7. Jahrhundert
- Kloster Mor Abrohom bei Midyat.
- 790 – 1700 Kloster Mor Barsaumo bei Militini (Malatya) Patriarchalsitz und Ausbildung.

4 : *Stand der geistlichen Ausbildung in den Klöstern*

In der syrischen Kirche ist vom zweiten Jahrhundert an der Klerus der Träger der ausgebildeten Schicht.
Außer der Theologie finden wir in der Literatur, daß viele Mönche, Diakone, Priester, Bischöfe und Patriarchen sich in profanem Studium besonders ausgebildet haben; so hören wir, Patriarch Theodosios soll Arzt gewesen sein, Johannes X. war ein bekannter Lehrer und Künstler. Johannes von Mardin war Architekt und in der Geometrie. Im Kloster hatten die Mönche die Möglichkeit, sich in den dort vorhandenen Bibliotheken zu bilden. In der Klosterschule erntlernten sie das Schreiben und das Lesen, dann konnten sie sich auch im Studium der Theologie, Philosophie und profanen Wissenschaften bilden. Die berühmteste Schülen der syrischen Kirchen im 4. – 6. Jhd., die die ganze Christenheit bewegt haben, waren die Schülen von Antiochien, Edessa und Nisibis. Natürlich waren ihre Gründer und Leiter Mönche und Bischöfe.

5 : *Zwei Bildungskreise in den syrischen Klöstern*

Die Syrer waren auf zwei Sprachen eingestellt. Nämlich auf die Griechische und die Syrische.
- Der griechische Bereich war Antiochien und die Städte an der Küste des Mittelmeeres bis Palästina und den mit diesen Städten in Verbindung stehenden Klöster. Die syrischen Patriarchen, die an diesen Klöstern ausgebildet wurden, verwendeten nur die griechische Sprache. Es gibt keinen Zweifel daran, daß sie kein Syrisch kannten. Dies wäre undenkbar wenn wir die sozialen, gesellschaftlichen, politischen und religiösen Verhältnisse der Stadt Antiochien und deren umliegenden Dörfer betrachten.
- Der syrische Bereich war Edessa, Nisibis und Gundischapur in Persien. Die griechische Sprache lernte man hier in den Klosterschulen als Fremdsprache. Es gab in diesem Bereich einige Gelehrte, die die griechische Sprache wie ihre Mitbrüder in Antiochien beherrscht hatten, z.B. der Historiker Bischof Johannes von Ephesus. Er hat die griechische Sprache im Kloster Kankrit bei Amid gelernt, danach wurde er Bischof für die Stadt Ephesus (Izmir). Er schrieb seine Kirchengeschichte in griechischer Sprache. Natürlich haben die anderen Autoren ihre Werke nur in syrischer Sprache geschrieben, wie Ephrem der Syrer, Jakob von Sarug usw.

Also das syrische Volk baute seine Ausbildung auf zwei Sprachen auf. Wie die heutige Schweiz und deren drei Sprachen.
Die heutige Ausbildung der Syrer beschränkt sich auf zwei Klöster in Tur-Abdin, im syrisch sprechenden Bereich. In arabisch sprechenden Ländern ist die Ausbildung zu schwach. Heute vorhandener syrischer Klerus wird meistens in den syrische sprechenden Klöstern ausgebildet.
Der Ausbildungsgrad in der Theologie ist gut, wohl im wissenschaftlichen Bereich zu schwach. Die in den Klöstern 5 Jahre lang erzogenen Schüler sind vorwiegend biblisch orientiert. Anhand der neueren Literatur und durch das Lesen der geschichtlichen Lektüre, die sie über die neuen Forschungen hinweisen, erlangen einige Geistliche besondere Kenntnisse. Die sogenannte Selbsterziehung: z.B. schufen einige Geistliche der syrisch-orthodoxen Kirche in Europa in kurzer Zeit für sich eine private Bibliothek an.

6 : *Die Musik in den Klöstern*

Die syrische Kirchenpoesie besteht aus drei Gattungen:
A – Quole; ܩܠܐ
B – Madrosche; ܡܕܪ̈ܫܐ
C – Enjone. ܥܢܝܢ̈ܐ

Die *Madrosche* sind die ältesten dieser Dichtungen. Sie stammen von Ephrem dem Syrer (†373).
Die *Quole* und die *Enjone* sind aber um das 6. Jhd. entstanden, die den europäischen Tropen entsprechenden Enjone und die hymnischen Quole.
Betrachtet man dagegen nicht die Textproduk-

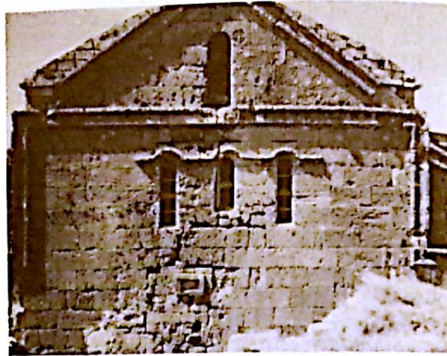
tion sondern die Zahl der geschaffenen Melodien, so treten die Quole mit großem Abstand vor den anderen Gattungen an die Spitze der gesamten syrischen Kirchendichtung, stellen sie doch mehr als die Hälfte des ganzen Melodienkorpus der syrischen Kirche. Daher stehen sie in dem nach Gattungen geordneten Strophenbuch der syrischen Liturgie, dem *Beth-Gazo* (das Schatzhaus) auch immer an erster Stelle, so verschieden auch die Anordnung der anderen Gattungen in den einzelnen Handschriften sein mag.
Die syrische Tradition schreibt immer gleich den ganzen Umfang der Stücke einer Gattung einem einzigen Dichter zu:

- Die *Madrosche:* Ephrem dem Syrer.
- Die *Tacheschphothov und maurbe:* Rabula von Edessa (†435).
- Die *Bouátho* je nach Versmaß: Ephrem, Babei (†460) oder Jakob von Sarug (†521).
- Die *Sedre:* Patriarch Johannes I. (630 – 648).

Die Geschichte der syrischen Kirchenmusik zu verfolgen, wird über die Zeit unseres Referates hinausgehen. Kurz und knapp gesagt: Die Musik der syrischen Kirche ist in einem Buch zusammengestellt, das *Beth-Gazo* heißt. Jedes Lied enthält acht Kirchentöne.
Daß jedes Lied alle acht Kirchentöne besitzt, liegt ja daran, daß die Lieder mehrmals während des Kirchenjahres verwendet werden, da das Kirchenjahr wochenweise den Kirchenton wechselt.
Das 'Beth-Gazo' (Schatzhaus) wurde in den Klöstern von den Mönchen komponiert und auf die Kirchen der Städte und Dörfer verteilt. Zum Erlernen brauchen die Seminaristen (in Klosterschulen) 2 – 3 Jahre Zeit. Die Seminaristen, die die fünfjährige Klosterschulausbildung (St. Gabriel, Kloster Zafaran) abgeschlossen haben, könnten sowohl Lehrer in den Dörfern als auch Leiter des Musikchors werden.
Das 'Beth-Gazo' ist zum ersten Mal im Jahre 1971 von Heinrich Husmann auf Nota geschrieben worden, bis dahin lernte man das ganze auswendig von der älteren Generation.

7: *Die Bewahrung der Kultur und Sprache in den Klöstern*

Die Säulen der syrischen Kirche sind die Klöster.
Ohne syrische Kirche gibt es kein syrisches Volk. Es ist nicht einmal denkbar. Also ist der

St. Yakup-Kloster, Salhi, Tur-Abdin.

Träger der syrischen Kultur und Sprache der Klerus, denn die Trägerschaft von Laien im politischen Bereich war unmöglich.
Die herrschenden Supermächte erduldeten keine politische oder von Laien gebildete Organisation ihrer Untertanen. Die Klöster waren außer der religiösen auch die Begegnungs-Stätten der Syrer um die Lösung der eigenen Probleme zu besprechen und neue Pläne auszuführen.
In islamitischer Zeit gab es Perioden, in denen die Klöster bestimmte Privilegien besaßen. Zu dieser Gelegenheit versuchte man mehrere Klöster zu bauen, um die Kultur, die Sprache und die Religion aufrecht zu erhalten. In schwierigen Zeiten, wo die kirchliche Stadt- und Dorfschüler von muslemischen Herrschern nicht erduldet waren und man mindestens dem Volk die religiöse Unterweisung (Katechismus) beizubringen, wurde von den Klöstern für die Stadt- und Dorfbewohner *Husojo* geschrieben. In diesem Husojo steht neben der Geschichte oder Vita des jeweiligen Festtages auch eine Einführung in die Theologie. Dadurch erlangt jeder Laie nach seinen Interessen religiöse Kenntnisse.
Die höhere Ausbildung der Syrer wird bis heute von Mönchen in den Klöstern betrieben. Die Kunst der Schrift- und der Religions- und der Profanwissenschaft wird nur in den Klosterschulen betrieben.
Also die Förderer der Kultur und der Sprache in der syrische Kirche sind nur die Mönche.

Jülyen takvimi ile Gregoryen takvimi

Yeni Meşaleden, Istanbul

Jülyen takvimi M.Ö. 46 yılında İskenderiye'de yerleşmiş olan Yunan astronomu Sosigenes'in tavsiyesi üzerine Jül Sezar tarafından yapıldı. Bu reformun yapıldığı sırada, Roma'da günlerin sayılması olağanüstü bir düzensizlik içindeydi. Jül Sezar yılbaşını 1 Marttan 1 Ocağa çevirdi. Jülyen takviminin bir yılı 365,25 gündür. İlke olarak yıllar 365 gündür. Bununla birlikte dört yılda bir yıla bir gün eklenir (29 Şubat) buna da artık yıl denir, eklenen güne de artık gün denir.

$$0,25 \times 4 = 1 \text{ gün.}$$

Oysa yapılan bilimsel gözlemlere ve hesaplara göre dünya güneşin çevresini
365,2422 = 365 g 5 s 48 d 46 sn
de tamamlamaktadır.
Buna dönence yıl denir.

Jülyen takvimi dönencel yıldan daha fazladır.

$$365,25 - 365,2422 = 0,0078$$

1000 yılda bu fark 7,8 gün fazla eder. 1500 yılda ise bu fark 11,7 güne çıkmaktadır.

Papa XIII. Gregorius tarafından önceki sisteme (Jülyen takvimi) göre 1582'de düzenlenen Gregoryen takvimi reformunda sunlar yapılmıştır:
1) 4 Ekim 1582 Perşembe gününü doğrudan doğruya 15 Cuma gününe bağlamak karara alınarak takvimden 10 gün silindi. Çünkü 325 – 1582) 1257 yılda takvimin Güneş'e göre yaptığı fark yaklaşık olarak 10 gün kadardı.
2) Gerçeğe daha çok yaklaşmak için dört yüzyılda bir üç gün atılmasına karar verildi. 400'ün katları olan 1600,2000 yılları artık yıl olarak düşünüldü.

$$0,0078 \times 400 = 3,12 \text{ gün yapar.}$$

Buna göre Gregoryen yılı yaklaşık olarak 365,25 – 3/400 = 365,2425 gün yapmaktadır.

Şu halde bugünkü Gregoryen takvimi 365,2425 günlük dönencel yılın yaklaşık değeri üstüne kurulmuştur.

Gregoryen takvimi gerçek yıldan birazcık fazladır.

$$365,2425 - 365,2422 = 0,0003.$$

Yani bu takvim 10.000 yılda üç günlük hata ile doğrudur.
Gregoryen takvimi Fransa'da 1582'de kabul edilmiştir.
İngiltere Parlamentosu Gregoryen takvimini 3 Eylül 1752 günü kabul etmiştir. Bu takvimi Rusya 1918'de, Yunanistan 1923'te, Türkiye ise 1 Ocak 1926'da kullanmaya başlamıştır.

Bu takvim bugün hemen hemen her ülkede benimsenmiştir. Ne yazık ki Ortodokslar dini bayramlarını hâlâ Jülyen takvimine göre yapmaktadırlar.
Bilim adamları tamamen hatasız bir takvim üzerinde çalışmalarını sürdürmektedirler.

Eski Hesap	Yeni Hesap	Jülyen takvimi gecikmesi
5 Ekim 1582	15 Ekim 1582	10 gün
1 Mart 1700	12 Mart 1700	11 gün
1 Mart 1800	13 Mart 1800	12 gün
1 Mart 1900	14 Mart 1900	13 gün
1 Mart 2000	15 Mart 2000	14 gün

200 yılına kadarki Paskalya bayramının tarihleri.
Paskalya raihleri 22 Mart ile 25 Nisan arasında oynamaktadır.
Siyah rakkamlar Mart ayını göstermektedir.

Yıl	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1980	6	19	11	3	22	7	30	19	3	26
1990	15	31	19	11	3	16	7	30	12	4

Merhamet, Tanrının benzeridir

ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ

H. Aziz Günel,
İstanbul

,,Merhamet, Tanrının benzeridir'', buyuran bilgin Suruçlu yakup'un şu mısranın okunuşu akıllıya pek hoş gelir. Zira başkalarının hakkımızda yapmasını istediğimiz şeyleri, bizim onlar hakkında yapmamızı arzu etmemiz yeterli değildir. Eğer onların bize karşı iyi davranmalarını istiyorsak, biz de onların iyiliğine çalışmalıyız. Şefkat ve sevgimizi esirgediğimiz kimselerden nasıl sevgi ve merhamet bekleriz? Bazi kimseler vardır ki: Hayatın zahmetlerini, *Anibal'ın,* Alp dağlarını, karları sirke ile sulayarak eritip geçtiği gibi, yeneceklerini sanırlar. Bazıları da pek büyük fedekârlıklara hazırdırlar. Fakat Hayatın güzel ve mes'ut geçmesine büyük katkısı olan, ufak-tefek sevgi ve iyilik göstermeyi ihmal ederler.

Şikâyet ettiğimiz haksızlıkların derecesi çoğunlukla farz ve tahminimizden daha önemsiz olmakla beraber, bunların unutulmaması, zihnimizde büyütmesine sebep oluyor, zaten hiçbir haksızlık, öç alma hırsı kadar bize zarar veremez. Başka birine zarar vermek isteyen kimse, önce kendisine zarar verir. Niketim koruyucu hizmeti gören arılar, soktukları zaman iğnelerini çikarmadıkları için ölürler.

Akbaba, leş'ten başka şeyin kokusunu duymaz derler. Bir takım insanlar her yerde kusur, hata bulmaktan başka şey düşünmeyerek ömür sürerler. Güzel olan ise eleştirmeden ziyade akıllıca davranıştır. Eleştirme doğru olabilir; fakat tamamıyla hakikat olamaz. En iyisi sahnenin arkasında bulunmaksa da oradan da temsil iyi görülmez. Kişiler ve eşyadaki fenalıklardan çok, iyilikleri görmeye çalışınız. Daima görmeye muvaffak olabilirsiniz. Daima sabırlı olunuz. Bilinen şeydir. Çocuğun ağlaması, yüzde doksan vücudunda bir acı duymasından ileri gelir. Büyük adamlara gelince, onlar da, bir bakıma birer büyük çocuktur. Birçok halde, eğer muzır şey öğrensek, huysuzlaşan kimselerin bütün duygularını bilsek, onlara darılmaktan çok, acırız.

Birinin hasta, muztarip olduğunu haber alsak, ona hemen acır ve yardım ederiz, üzülmemesine çalışıriz. Acaba bu iyilikleri neden yalınız böyle bir zamana ayırırız. İnsan, daima ve her zaman iyi ve müşfik olmalıdır.

İsa Mesih buyurmuştur ki, ,,Göklerde olan Babanız gibi şefkatlı ve merhametli olunuz. O, şefkatını iyilere ve kötülere de yapar, rahmetini. iyinin ve kötünün de tarlasına yağdırır. Ne mutlu merhametli olanlara, onlara ençok merhamet edilecektir''. Yürek katılığı kadar kötü birşey olamaz. Zira kötü kalplı, şeytandır.

Yüce Tanrı, kendine nasıl bir hak tanımışsa, insanoğluna da aynı hakkı tanımış ve İnsanoğluna, sende hemcinsinin hakkını bileceksin. Bu bilincin, senin Yüce Tanrının evladı olduğunu tanımlar. Kötüyü kötülükle karşılama, iyiliğinle onu kötülüğünden dönmesine sebep olursun. On a yapacağın iyilikle, yaptığı kötülüğüne pişman olup merhameti öğrenme dersini, senden almış bulunacaktır. Zira İnsanlar, akıllı insanlar merhameti Tanrıdan öğrenmiş olurlar. İnsanlar biribirinin hakkını gasbederken, Tanrının hakkını gasbetmiş olurlar. Tanrı ise, ne, iyi insanın, ne de kötü insanın hakkına tecavuz etmez. Çünkü hukuken kendisi vermiştir. İnsanoğlunun, hukuku nedir ve hakkı nedir? Bilmek gerekir. Bu her iki terim'e *,,İrade''* (içgüç istemesi) denilmiştir. İnsanoğluna Tanrıdan irade verilmiştir-Tam iradedir, cüz'i değildir. İnsanoğlu iradesiyle, arzusuyla başkanının hakkını koruyor veya tecavuz ediyor. Bu işlemde yüce Tanrının hiçbir alakası olamaz. Çünkü Yüce Allah adil olduğu için, insanoğluna verdiği iradenin hakkını bozmaz, bozarsa, Ona Adil Allah denilemez. Çünkü Tanrıda pişman olma duygusu yoktur. Kurduğu nizam baştan sona kadar aynı nizam yürür, aynı yasa tatbik edilir. Zira Tanrı, insanoğlu gibi alış veriş yapamaz. O daima şefkat, merhamet ve iyiliğin yapıcısıdır. Kötülük, Allah yapamaz, çünkü gerçektir. Zulüm yapamaz, çünkü merhametlidir. Pişman olamaz, çünkü yanlışlığı yoktur. Kimseyi öldürmez, çünkü yaratandır. Kimseye fakirlik veremez, çünkü herşeyce zengin ve yumuşaktır. Maddı zenginlik de veremez, çünkü herkes onun yapısıdır. Kızamaz, darılamaz, çünkü aciz değildir. Yüce şahsiyetiyle mutenasip olmayan işleri yapamaz ve yapmadığı halde biz insanoğulları alışkanlığımıza, gelenek ve göreneklerimize dayanarak, hatta ağız alışkanlığımıza güvenerek, bizim irademize hakim olmak istemediğimizin nedeniyle işlediklerimizin tümünü, Allahtan gelen kader ve alınyazısına bağlıyoruz. Kader ve alın yazısının anlamını biz başka türlü öğrenmiş olduk, yani, iyilik ve kötülük, allahtan geldiğini inandığımız, ne kadar yanliş olduğunun farkına vardığımız halde kendimizi yanlış görmek istemiyoruz. Yani işlediğimiz, bilerek, veya bilmeyerek yaptıklarımızın tümünü Allaha yüklüyor ve kendimizi haklı görüyoruz, çünkü'suç kürk olsa, kimse giymek istemez, Allaha giydiriyoruz. Bununla Allahın hakkına tecavuz ettiğimizden haberimiz yokmuş gibi davranıyoruz.

Bilmeliyiz ki, Yüce Allah, İnsanoğlunu yaratık olarak kabuletmemiştir.

İnsanoğlu, Allahın yapıtıdır. Yani ,,Ol'' dedi ve ,,oldu'' gibi değil. Yüce Tanrı herşeye, yukarlarda ve yerde ve denizde olan ve bulunanlara, hayvan olsun, bitki olsun, sürünge olsun, bütün doğa olsun, bütün bunlara ,,Herşey cinsine göre ,,olsun'', buyurdu ve ,,Oldular''. Bütün bunlara yaratık denilmiştir. Ama insana böyle dememiştir, yaratalım, dememiş. ,,Yapalım''-,,Benzeyişimizde İnsan yapalım'' buyurmuştur. Demekki insanoğlu yapıdır, yaratık değildir. Bunları Tevrat kitabında okuyabiliriz. İncilde İsa Mesih buyurmuşturki: ,,Sizler, Allahın yapıtısınız ve Allahın Ruhu içinizde duruyor''. Bu cümleyle insan yaratık olmadığını, yapıt olduğunu göstermiştir. Bu yapıtı, neden yapmıştır Yüce Allah? Sudan, Topraktan, Havadan ve Ateşten, bu dört maddeyi birbibirine katan Yüce Allah, İnsanoğlunun, bedinini bu dört maddeden yoğurmuş, ölü bir beden ortaya çıkmış, bu ölü bedene Yüce Ruhundan üfürerek canlandırdı. Fakat, hayvandan farkı yoktur insanoğlunun, çünkü bilinçsizdir. ,,İnsanoğlu bizim suretimiz ve benzeyişimizde bilici olsun'', buyururken Yüce Allah kendinden yani ezeli (sonsuz) ve İlksiz zekasından-Aklından, insanoğlunun beynine geçirdi. İnsanoğlu tam akıl ve bilinç sahıbı oldu. Herşeyi bile bildi. Yüce Allah bu şekilde insanı yaptıktan sonra göğün altında bulunan herşeyi ve canlıyı, insanoğlunun hizmetine, yararına, gıdasına ve uluca yaşamasına teslim ettim buyurdu. Bu bakımdan herşey insanoğlunun etkisi altında bulunmuş ve kalmıştır. Çünkü Yüce Allah kendi ruhundan ve aklından hiçbir canlıya vermedi. Zaten İnsanoğlunun Allaha benzeyişi, Allahtan kendisine takılan verilen ,,RUH'' ve ,,AKIL'' dır. Çünkü Yüce Allahın ölmezliği olmadığı şekilde İnsanoğluna verdiği Ruh ve akıl da ölmezdir. Yüce Allah görünmez olduğu gibi, Ruh ve Akılda görünmezdir. Aslında Ruh ve Akıl'a ,,İnsan'' denilmiştir. Beden ise, bu insanın yani Akıl ve Ruhun oğludur. Zira bedeni harekete getiren, çalıştıran, öğreten, yaşatan, her şeyi ona yaptıran ve yapmasına, araştırmasına, incelemesine, hatta ay ve yıldızlara çıkmasına kadar güçlendiren akıl ve ruh olduğundan, beden, akıl ve ruhun oğludur, diye İlahiyat felsefesinde yazılıdır. Binaenaleyh İnsana, insanoğlu denilmesi daha isabetlidir, zira ,,İnsan'' dediğin zaman *Akıl ve Ruhu* amaçlıyorsun. Akıl ve ruhla beraber tam iradeli olması insanoğluna verilmiştir. Çünkü Akıl ve Ruh, birşeyin olmasını isterken (irade) *,,İçgücü''* (İrade) yle yapılır. İrade özgürdür, çünkü akıl onu etkiliyor düşünceyi doğurmasiyle, düşünceyse, ağız yoluyla meydana çıkıyor. Bu bakımdan insanoğlu tam irade sahibidir. İsterse iyiyi ve isterse kötüyü yapabilir. İyilik ve kötülük ise şeytandan geliyor. Zira bir kaynaktan acı ve tatlı su akmasına imkân yoktur. İyilik ve kötülük Allahtan gelince, şeytan yoktur demektir.

Bundandır ki Allah ile İnsan birleşebilir, eğer insanoğlu iyilik yaparsa, ,,Göklerde olan babanız gibi şefkatlı olunuz'' denilebilinmiştir. Allahın şefkat ve merhameti, herkese şamil olduğu şekilde her insanoğluda kendisindendaha aşağı görünene merhametli, şefkatlı olması ilahi ve beşeri bir ilkedir. Bu ilkeyi bozmadığımız ve bunun dişına çıkmadığımız zaman iredemize tamamen sahıp çıktık, Yüce Allahın memnüniyetini kazanmış olduk. Bu iyiliği isiyerek yapmalıyız, istemeyerek yapıldığı takdirde bir ödülü yoktur. Çünkü insanoğluna yapmak istemediğmizi, Allaha yapmamış olduk, zira Allahın yapıtı olduğumuzu ve Allahın ruhu içimizde yerleşik olduğu kadar yanımzdaki merhamete muhtaç olan kimsede de Allahın ruhu yerleşiktir. İster kim olursa olsun ve ister hangi mezhep ve dinden olsun ayırım gözermemeli, çünkü Allah o insanı da kendine yapıt olarak yapmış ise de, o insan diyelim, kendi bilgisi ve iradesi gereğince belki Allahı tanamıyor, bu bizi ilgilendirmez, Allahı ilgilendiriyor ve Allah da Bu insana verdiği akıl ve iradesini kötüye kullandığı için öbür dünyada onu sorumlu tutacaktır, bizi ilgilendirmez bir davadır. Biz, bizi ilgilendirior.

Kudus gezisi

ܣܘܥܪܘܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ

Hazırlayan:
H. Cebrail Aydın – İstanbul

24 Nisan 1986 perşembe günü saat 9 da Stockholm hava alanında 75 kişilik bir kafile eşliğinde Sas hava yollariyle akruba ve dostlarden oluşan büyük bir kalabalık tarafından uğurlandık. Kopenhagen de uçağımız üç saat kadar bir tekmil ve ertelemeden sonra, Saat 18 de Telafif hava alanında kısa bir işlem sonucu, Kudusten karşılamağa gelen sayın Rahip Şamun Can ve eşliyindeki bir kafile tarafından sicak gösterilerle karşılandık. Ötoboslere bindirilerek Kudsi şerifdeki Mar Markos manastırında konakladık.

Daha önce görülen hazırlık program mücibince her aileye tahsis edilen yere istirahata çekildik.

Mar Markos manastırı, Kudus kentinin en eski yapıtlarından biridir. Ziyaret programında belirtildiği gibi, kutsal ziyaretgahların arasında belirli bir yeri vardir. Zaman zaman onarım ve değişik bir imar görmüşse de fakat eskiliğini, motifini korumaktadır. Müştemiliyatında yüz kişi kadar barındırabilir çapta büyük, yeterince da odaları vardır.

Şu anda Manastırda Ruhani reisliği ile Patrik vekilliğini deruhte eden Sayın Mar Diyonosiyos Metropolit Bıhnam Ceccevidir. Maiyetindeki rahip Abdulmesih ve Rahip Şamun Can, içtenlikle ona yardım ediyor, yanı sıra da cemaatın ruhi işlerini yerine getiriyorlar.

Kudusdeki cemaatımızın durumuna gelince: Merkezi Kuduste yüz aileye yakın bir toplumumuz vardır. Ruhi işlerini Metropolit ile iki rahip tarafından yönetiliyor. Süryani adı altında kurulu bir dernek vardır. Herkes bu derneğin fahri üyesidir. Derneğin Sportif, izci, Bando ve kültür kolu gibi kolları vardır, Süryanice koruma lisanı onlar için kutsallaşmış, sürdürülen faaliyetlerin başındadır.

Beytlehim kentinde ise, Meryemanaya izafe modern bir kılisemiz vardır. Kiliseye bağlı 400 aile ile bunların ruhi işlerini gören sayın Papaz Yakup İssak dır. İlmile çalışkanlığı ve konukseverliğile bilinen sayın abuna Yakup, içtenlikle görevini sürdürerek toplumun güvencesini kazanabilmiştır. Beytlahimde bizi en çok duyğulandıran konular arasında, Bando fırkası gurur vericidir. Kuduste resmi törenler bando eşliyinde uyğulanmaktadır. Süryanilerin bandosu diger toplumlara nazaran galebe çalıyor, örnek olabilmeniteliğini taşımakta olduğu övgü ile vurgulamak isterim.

Asıl gezi programımıza gelince: Bayram arifesine kadar toplanan ziyaretçilerin toplamı yüz'ü geçmişti. Yapılan bir programla konaklamalarımızla gezecek kutsal ziyaretgahlarını içeriyordu. Bu programın uyğulanması için de sayın Rahip Şamun Can Üstleniyordu. Sayın Rahip Şamun, oldukçe atik, fedekar, toplumu seven, sayan din koruyucu bir zattır. Her eylemile bizi etkileyen, imanlı davranışlarile kalbimizi feth eden sayın rahip Ş. Can'ıne kadar şükür etsek azdır. Programımızın sona erdiği 10-5-986 C. Ertesi gün Kafilemize eşlik eden sayın Rahip Şamun Can ve gençlik derneği üyelerinden bir grup tarafından Telafif hava alanından sevgi tezahhuratile uğurlandık Kudusteki kutsal yerlerin gezi programını aşağda yaymanın yerinde oluşu, gelecekte Kudus'a ziyaret için gidecek ziyaretçilere yarar sağlıyacaği umudu ile şu anda yaymayı uygun görüyoruz, şöyleki: Çok eski olan eski tabirla Yureşelim, yeni tabirla KUDUS kenti, eski tarihi yapıt ve eserlerle donatılıdır. Şaheser sanat motiflerile süslü olan bu kent, şu anda İsrail Devletinin egemenliğindedir.

Hz. İsa Mesihten önce olsun, sonra olsun içinde ve çevresinde kayde deger çok kiymetli yapıt ve eserler mevcuttur. Bilhassa Hz. İsa Mesihle ilgili olan bu eserler kutsal sayılır, Herkesçe ziyaret edilmesi vecibe sayılır Zira bu yerleri ziyaret edenlere makdesi sıfatına haiz olurlar. Makdesi anlamı, kutsal anlamına gelir. Yalniz değişte değil, canan, bedenen ve ruhan kutsallaşmak zorunlu kılar.

Kudus kenti ve çevresi kutsal eserler şöyle sıralanabilir:

1: Mar Markos'a ait ve (Süryani ortodoxların manastırıdır

a Hz. İza Mesih'ın şagirtlerile beraber yediği Fasih bayramı yeri.
b Hz. İsa Mesih'ın şagirtlerinin ayaklarını yikamış olduğu yer.
c Kutsal Ruh'ın (pantikusti gününde) Resüllere hulul ettiği yer.
d Resul Bıtrıs'ın Melek tarafından hapishaneden çıkarıldıktan sonra, barındığı ve saklandığı yer.
e Yudanın yerini tutan Matiyes'ın Resul seçildiği yer.
f Elçi Luka tarafından Meryemananın hayatta iken çizdiği fotoğraf burada.
g Meryemanaya izafe Resuller tarafından takdis edilen kılise ve mevcut bulunan belge şöyledir: 'Bu ev Yuhanna denilen Markos'un annesi Meryem evi Hz. Isa Mesih göge suudundan sonra, burası kılıseye dönüştürüldü. Ancak Kral Titos tarafından Kudus kenti yakıldıktan sonra, bu kılise onarılmış, Süryani Ortodox patrikliğine bağlanmıştır'. (M.S. 73).

2: Haç yolundeki bulunan kutsal yerler:

a Hz. İsa Mesih'ın Bilatos tarafından yargılandığı yer.
b Hz. İsa Mesih'ın Haçını taşıdığı yer.
c Hz. İsa Mesih'haç altında düştügü yer.
d Hz. İsa Mesih, Haçı taşırken Meryemana ile karşılaştığı yer.
e Kurinli Şemun tarafından İsa Mesi'ın Haçını taşıdığı yer.

3: Kıyam kilisesindeki kutsal yerler:

a Hz. İsa Mesih'ın Haçlandığı yer (Cilcile).
b Hz. İsa Mesih'ın cenazesinin konduğu taş.
c Hz. İsa Mesih'ın mezari.
d Yusuf ve Nikodimos'ım mezarı (Süryani Ortodoks kilisesi içindedir).
e Isa Mesih'ın Haçı gömülü bulunduğu mağara (kraliçe Heleni tarafından çıkarılarak, inşa ettiği kilise (M.S. 325).
f Kiyam kılisesi (kraliçe Heleni tarafından inşa edildi (M.S. 325).

4: Bethızdo Mar Istefanos kapısındeki eserler

a Kral Süleymanın sütünleri.
b Hastaların şifa havuzu.
c Haçlı seferler zamanında inşa edilen Meryemana validesi Hana kılisesi.
d Yehudilerin ağlama duvarı (Hz. Suleyman heykelinin bir duvarıdır).
e Mescidi Aksa (heykelin yerinde inşa edilen Mescid.

5: Kudsi şerif dogusunda:

a Zeytunlık dağı (Hz. İsanın göge suûd yeri).
b Hz. İsa Mesih'ın Jureşelim kenti için ağladığı yer.
c Hz. İsa Mesih'ın Rabbanı duayı havaruyunlara öğrettiği yer.
d Dağın eteğindeki yabancilara ait mezarlık (Mesih'ın satıldığı para ile saıın alınan mezarlık yeri.
e Kadron ve Yuşafat vadisi (Kudus ile Zeytunluk dağı arasındadır).
f Meryemananın mezari içinde bulunduğu kilise (5. asırda inşa edildi).
g Mar Istefanos'ın taşlandığı yer (kılisedir).
h Hz. İsa Mesih'ın dua ettiği Gedsiman bahçesindeki kılise.
i Kadron vadisinda Davut oğlu Ebişalom'ın ve Hz. Zekeriyenin mezarları.

6: Kudus'ın zeytunlık dagı dogusunda:

a Bethfoge (İsa Mesih'ın sıpaya binerek Jeruşelime girmesi.
b Lazaros'ın Bethanyedeki mezarı.
c Meryem ve Martanın evi. Hz. İsa Mesihi karşıladıkleri yer.

7: Kudus güneyinde (Gubre kapısı):

a Şiluha havuzu (şifa yurdu).
b Kral Hezakya tarafindan kentin ihtiyacı için açılan kanalazasyon).
c Hz. Davdud'ın mezarı (Sıhyun dağına bakar).
d Meryemananın vefat ettiği yer.

8: Beytlahım ve çevresi (Betlhem)

a Rahil'ın mezarı.
b Hz. İsa Mesih'ın doğuş yeri (kraliçe Heleni tarafından 40 sütün üzerine inşa ettiği kilise (M.S. 325).
c Hz. İsanın doğduğu yer (Yemlik kılisesi).
d Bethlahımde Meryemanaya izafa Süryani Ortodoxların inşa ettikleri kilise.
e Süt mağarası (mesih'ın Mısır'a kaçtığı sırada konakladığı yer).

9: Beyt sahur da:

a Çobanların tarlası.

b Melekler tarafından çobanlara Mesih'ın doğuşunu müjdeledikleri yer.

10: Hebrun da:
a Dedelerin (İbrahim, İshak ve Yakub'ın mezarları.
b Mimre palamutu (Rahil'ın gebeliği için müjdelendiği yer.

11: Emavos da:
a Müjdeci Luka ve Kleyefanın gittikleri köy (mesih onlara refaket ettiği ve ekmeyi kutsal kıldığı yer (kilisedir).

12: Ayın kermo:
a Meryemananın Elizabet'e yaptığı ziyaret yeri.
b Meryemananın terennüm ve övgü kılisesi:
c Yuhannanın Hirodisdan kaçtığı ve barındığı barınak yeri (kilisedir).

13: Eriha ve çevresi:
a Semiriyenin tedavi gördüğü han.
b Deneme dağı (seytanın Hz. Isa Mesih'ı çıkardığı dağ).
c Tuz veya lut veya ölü denizi-gölü.
d Kumran (Eski tevrat ve kitapların saklı bulunduğu mağara).

14: Nasıra ve çevresi:
a Meryemananın Melek Cebrail tarafından müjdelendiği kılise.
b Tabur dağı (Tecelli mücizesi yeri).
c Kana şehri (Mesih'ın suyun Şarab'a dönüştürdüğü müzice yeri.
d Semiriyeli kuyu (Nebuste Hz. Yakup'ın kuyusu Mesih'ın su içtiği kuyu.
e Tabariye gölü, Celile denizi, Mesih'ın su üzerine yürüdüğü göl.
f Kefernahum. Hz. Isa Mesih'ın beş ekmekten doyurduğu 7. bin kişi yeri.
g Hz. İsa Mesih'ın topluma öğüt verdiği yer.
h Hz. İsa Mesih'ın okuduğu mutlu duası.
i Hz. İsa Mesih'ın şagirtlerile yediği balık yeri (kılisedir).

15: Ürdün çayı ve çevresi:
a Ürdün çayı (Süryanilere ait Mar Yuhanna manastırı).
b İsa Mesih'ın vaftiz olunduğu yer (kılisedir).

Hulase: Kudsi Şerif ve çevresinde başta gelen bu kutsal ziyaretleri temamen gezerek, gezimizin bir hatırası olarak da bunu hazırlmağa çalıştım. Makdesi olmak için kudus'a gitmek isteyen ziyaretçilere kolaylık olsun diye, hazırlanmış olan bu program sayın ziyaretçilere ışık tutacağına kanıyım. Iman ve azimle ziyaret eden kişi ödülünü yüce Allahtan alacaktır. Ziyaret edene hayırlı ve uğurlu olması dileğile.

Büyük kayıbımız

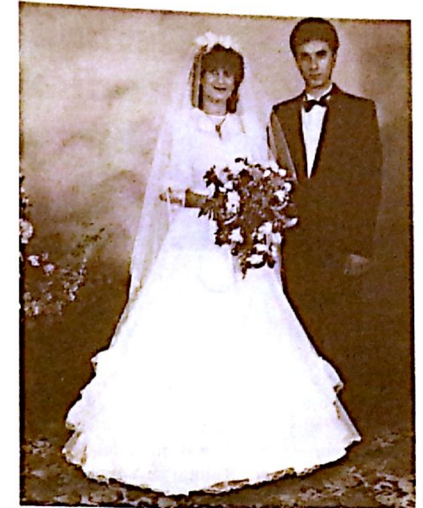
29-8-986 Cuma günü Rabbın rahmetine kavuşan Papaz Davut Söğüt, çok kalabalık bir toplumun eşliyinde, görkemli bir cenaze törenile Süryani Kadim Kozlu mezarlığında toprağa verilmiştir.
Ayini yöneten Patrik vekili sayın Horopiskopos Samuil Akdemir, törene katılanlara teşekkür ederek, başsağlığı dilemiştir. Daha sonra Horiepiskopos Cebrail Aydın Ruhani kurul adına bir konuşma yaparak, Merhumun meziyetlerini ve güzel hasletlerini dile getirmiş, özet geçmişini de anlatmıştır daha sonra „Merhum Papaz Davut Söğüt, kültürlü bir ruhani niteliğine sahip, yaşadığı Seksen yılın toplum ve kilise hizmetlerinde geçirmiş, Görevi esnasında toplumunu sevmiş, kendini de topluma sevdirmişti'', diye şözlerine eklemiştir.
Cenaze töreninden sonra, Kılise yönetim kurulu tarafından Kılise salonunda ruhu için verilen rahmet lokmasına, ruhaniler, Diyakoslar, kardeş kıliseler temsilcileri, Rahmetlinin aile efradı, yakınları ve yönetim kurulu üyeleri katıldı. Bu meyanda sayın Horipiskopos Aziz Günel ile yönetim kurulu başkanı sayın Munur Kilimci birer konuşma yaparak, rahmetlinin iyi meziyetlerini anlatmış, vefatının de kılise için büyük bir kayıb olduğu örneklerle kanıtliyarak, taziye ve teşekkürlerini sunmuşlardır. Daha sonra, hazırların rahmetli için rahmet okuması sloganlarile taziye töreni de sona ermiştir. Allah ğani ğani rahmet eylesin. kılıseyi de çalışkan, başarılı ve mümin ruhanilerle ödüllendirsin.

Şükran Akdeniz ve Gabriel Günel

3 Ağustos 86' tarihinde Belçika Bruksel şehrinde katılan büyük kalabalık huzurunda, üç ruhani papaz tarafından dini nikahlarını kılınmıştır. Daha sonra davatliler **Salle Paloke** salonunda gecenin geç saatlerine kadar Süryani ve diğer yabancı müsik nağmelerle eğlendiler.
Yeni Çifte mutluluk diler.

Kolo Süryoyo

Sema Alkan ve Fikri Yüksel

26 Temmuz 86' tarihinde Ochsenfurt St. Andreas kilisesinde hazır bulunan yerli ve yabancı kalabalık davetliler huzurunda dini nikahlarını Abraşiye Metropoliti ve bölge ruhanisi tarafından kılınmıştır. Nikah töreninden sonra 500'e yakın davetliler, „**Gudo Dyevno**'' eğlence takımın Süryance nağmelerile gecenin geç saatlerine kadar eğlendiler. Yeni çift'e mutluluk diler.

Kolo Süryoyo

Büyük bir çalişma değerli bir eser

SÜRYANİ KADİM
namaz ve ayin kitabı

Hristyanlığın ilk kilisesi olarak Süryani Kilisemiz, çok zengin dua ve müzik hazinelerine sahiptir. Rahmetli Metropolitimiz Mor Filoksinos Hanna Dolapönü, Çiçek Demeti adlı eserinin önsözünde diyor ki: „Musikinin tatlılığını her zevk sahibi duyar ve medeniyette ileri gittikçe bu zevkin de ileri gideceği şüphesizdir. Dedelerimiz Aramiler'in medeniyetç ileri gittikleri gibi musikide de ileri gittikleri, yer altından çıkarılan, Milâttan önceki devirden tuğlalar üzerine kazılmış manzum şiirleri ve terennümleri şahittirler.... Süryaniler'in ibadet farzlarının çoğu manzum şekilde musikidir. Ve bini mütecaviz makamları vardır. Bu Süryani makamları bir yıl boyunca ders ve tetkik eden bir Venedikli sonradan bunu söylemiştir: Bazıları, bu asırda musiki fenninin ileri gittiği iddiasındadırlar. Halbuki iddiaları gerçekten uzaktır. Musiki fenni sonrakilerin değil, öncekilerindir''.

İstanbul cemaatımızın mümtaz şahsiyetlerinden ve Kilise Yönetim Kurulu eski başkanlarından Sayın İbrahim Tahincioğlu'nun şayanı takdir sayısız hizmetleri olmuştur. Ayrıca 12 senelik büyük bir çalişma sonucunda kilisemiz için çok değerli olan (**Süryani Kadim** Namaz ve Ayin Kitabı) adlı eseri meydana getirdi. Süryani cemaatımızın birçok devletlere dağıldığı bu zamanlarda, tercüme edilmiş ve müzik notasına göre düzenlenmiş bu gibi eserlere çok ihtiyaç vardır.

Sayın İbrahim Tahincioğlu'na sayısız hizmetleri ve bu değerli eseri için derin teşekkürlerimizi sunar, Allah'tan mükâfatlar dileriz. Eserin hazırlanmasında yardımlarını esirgemiyen Sayın Hori Samuel Akdemir, Bülent Sabah, Samuel Doğan ve Dr. Ayhan Başaranlar'a çok teşekkür ederiz.

İstanbul Süryani kadim Ortodox toplumu için yeni Metropolit

Istanbul ve çevresi abraşaiyasının bir asırdan beri metropolitsiz kalarak Muhtelif ruhani sınıfı, ve sivil yönetim kurulları tarafından yönetiliyordu. Ortamın zorunlu kıldığı bu konuya eğilen mevcut Ruhani ve Yönetim kurullarının müşterek aldığı kararla Deyrulumur manastırındeki rahiplerinden sayın Yusuf Çetini, İstanbul Abraşiyesi için Metropolit adayı olarak gösterdi. Durumu bir mazbata ile Patrik hazretlerine sunuldu. Patrik hazretleri bu isteği Sansinoddan onayliyarak olumlu karşıladı. Ancak Rahip Yusuf'ın yetenekli bir Metropolit yetişmesi için bir süre denetimi altında kalması, bu süre içinde Theoloji ve kilise tarihi derslerini tamamlanması için de Ruhani seminerin de bir süre kalması nı önerdi. üç yıl ögrenim ve eğitiminden sonra, 28 Eylül 1986 pazar günü Şam'deki Patrikhane kilisesinde eşliyinde sekiz Metropolit ve 20 ye yakın bir ruhani kadrosu ile görkemli bir törenle Patrik hazretleri tarafından Rahip Yusuf Çetini, İstanbul Süryani kadim toplumu için Mor Filiksinos namı altında Metropolit takdis edilmiş, ve patrik vekili olarak da ataması gerçeklemiştir. Patrik Hazretleri, konu ile ilgili yaptığı konuşmalarda, Yeni Metropolitin iyi meziyetleri dile getirerk kendisine Meryemana nişanı ile de taltif ve takdir etti. Sayın Metropolit Yusuf Çetin ise, yaptığı konuşmasında, Patrikliğe sadık, ve kilise kurallarını en iyi şekilde gerçekleştireceğini, Devlet kanunlarını herşeyden üstün tutacağını, herhangi bir polotika'den uzak kalacağına dair, yemin ve söz ederek, törene katılan, Ruhaniler, misyonerler, Türkiyenin Şam buyük elçisinin, hindistanın, Avustur'yanin, İsveç ve diğer diplomatlarını de teşekkür ederek, hazır toplumu selamladı. Ayinin son kısmini tamamlayan yeni Metropolit Çetin, toplumun sevgi sloganlarile patrikhane salonuna getirildi. Patrik hazretleri ile Metropolitlarin takdir ve sevgisine mazhar olundu. Bu meyanda Patrik hazretlerinin İstanbul abraşiyesi toplumunu bağrina sokma eylemini şu şekilde gerçekleştirdi Gelüp

Istanbul yeni Metropoliti, resametten önce, Iman yasasını okuyor ...

Resamette yer alan ruhaniler ...

Istanbul Metropolitin resameine, sayın Türkiye Cumhuriyeti Şam büyük elşisi katılıyor ...

geçmiş yönetim kurullarını takdiren, İbrahim Tahincioğlu ve Münir kilimciye birer Mor Afram üst düzeydeki nişanlarile taltif ve takdir buyurdular. Bu takdir ve taltif için herkes sevindi, Münür kilimcioğlu da kişisel ve toplumsal saygı ve bagılığını içeren konuşmasında Patrige teşekkür ederek Patrik hazretlerinin elini öptü.

Ertesi gün yeni Metropolit ve eşliyindeki İstanbul Ruhani ve yönetim kurulları temsilcileri, istanbula döndüler. Atatürk Hava alanında kalabalık bir karşılıyıcı tarafından sevgi sloganları arasında karşılandılar. 20 arabayı aşan bir kortej eşliyinde Meryemana kılisesine geldiler. Kilise çanının çalması, Metropolitin geliş işaretini okuyordu. Ruhani, diyakos ve kalakalık bir toplum helhelesi ve alkişlarile kilise salonuna gelen sayın Metropolit toplum adına hoş geldiniz konuşmasını sayın Hori Aziz Günel tarafından yapıldı. Sonra İbrahim Asil konuştu. Ardında Bırbara gülten adındeki bir kız öğrenci süryanice övgü şiiri okudu. Daha sonra Yeni Metropolit sayın Yusuf Çetin teşekkür konuşmasını içeren, mutluluğunu ve sevincini toplumla paylaşmasını ifade etti. Konuşmasını da T.C. Devletine de duâ ederek, başarısı ve mutluluğu için okuduğu duâ ile bitirdi. Hazır toplum ise, Metropolitin elini öperek kutladılar. Yeni metropolit şerefine yönetim kurulu tarafından 150 kişilik bir yemek ziyafeti kilise salonunda akşam yemeyi verildi. Bu yemeye Ruhani kurulu, geçmiş ve hazır yönetim kurul

üyeleri, diyakoslar, toplumun bazı kişilerden oluşiyordu. Bu sırada Midyat Tur'abdin Metropoliti sayın Mor Thematavos Samuil Aktaş'a zöz verildi.

Sayın Aktaş, Süryanice yaptığı güzel konuşmasını Hori cebrail Aydin tarafından türkçeleştiriyordu. Sayin Metropolit konuşmasında, Patrik hazretlerinin topluma yönelik yeni metropolit için telkin ve uyarılarını topluma iletti. Daha sonra Yeni Metropoliti kutlayarak İstanbul Abraşiyasinin yeni Metropolitlarile gözü aydin olsun iyi dilek ve temennilerile konuşmasına son verdı. Sonra Hori Samuil Akdemir konuştu. Konuşmasında, haylı zamandır üstlendiğim bu kiymetli emaneti asil sahibine teslim etmekten mutluluk duyuyorum, demekle Metropoliti kutladı. Hori Cebrail Aydın da Haylı bir zamandan beri bu görevi deruhte eden Hori Samuil Akdemire, Ruhani kurul adına teşekkür etti. Eskide olduğu gibi, Yeni Metropolite de var güçlerile yardımcı olacaklarını vurguladı. Hori Akmedirin kişiliğini dile getirmekle konuşmasını bitirdi. Daha sonra Yönetim Kurulu adına 2. Başkanı Munur Tahincioğlu nun konuşması dinlendi. İçindeki iyi temenniler, kutlamaları hazırları duygulandırdi.

Yeni Metropolit'ın ilk ziyaretleri, İstanbul Vilayet makamında Sayın Vali Nevzat Ayaz'a oldu. 10/10/986 gününde Sayın Metropolit Yusuf Çetin eşliyinde Ruhani ve Yönetim Kurulundan oluşan bir heyetle, Vilayet makamini ziyaret ettiler. Vali sayın Nevzet Ayaz tarafından kabullanan Heyet, kişiliğiniz nezdinde Devletimize nekadar şükr etsek azdır. Zira gidiş ve gelişte müstesna bir ilgi gördük. Zatialinize ve İstanbul'deki ilgili tüm devlet kuruluşlarına teşekkür ederiz, dedi.

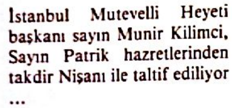

Sayın İstanbul Metropolti Mor Filuksinos, Patrikhane salonunda resmi kiyafetile ...

Metropolit Yusuf Çetin, Patrikhane salonunda, Sayın Patrik hazretleri, Metropolitler, İstanbul ruhani ve Meclis üyeleri ile birlikte ...

Mor Filiksinos Yusuf Çetin, resametine iştirak eden ruhanilerle ...

Kerbulranli İstanbul yeni Metropoliti sayın Mor F.Y. Çetin Kerburanlı ruhanilerle ...

İstanbul Süryani cemaatiminden sayın İbrahim Tahincioğlu, Kilisesine gösterdiği hizmetlerden dolayı, sayın Patrik hazretleri tarafından takdir Nişanı ile taltif ediliyor ...

İstanbul Mutevelli Heyeti başkanı sayın Munir Kilimci, Sayın Patrik hazretlerinden takdir Nişanı ile taltif ediliyor ...

Daha sonra sırasiyle, resmi olsun ve kilise liderlerine olsun, nezâket ziyaretlerinde bulunan suayın Metropolit, zaman zaman da ziyaretçileri de kabul etmişlerdir.

Sayın Metropolit 7/10/986 pazar günü Bakırköy kılisesinde ilk ayinini mahşeri bir süryani toplumu tarafından izlenmekteidi. Bağdat Metropoliti, Mor Severiyos Hava, Midyat Tur-Abdin Metropoliti Mor Thematavos Samuil Aktaş hazır oldukları halde, Hori Cebrail Aydının üstlendiği programı uygulaniyordu. Ruhani, şammas ve koro kadrosu mükemmeldi. Ayını yöneten Metropolit Mor Filiksinos Yusuf Çetin'e Hori Aziz Günel eşlik ediyordu. Hori Samuil Akdemir de Metropolitle ilgili topluma yönelik ahidnameyi okuyordu. Daha sonra taziz edilen Metropolit, bereket ve teşekkür dolu konuşmasını yaptı. Sevinç ve kutlamalarını ifade eden bir diger konuşmayı da bagdat Metropoliti Mor Severiyos Havadan dinlendi. Ve gayet olumlu bir tören sona erdi. 14/10/986 pazar günü Metropolitin ikinci ayinini de Kadiköy kilisesinde düzenlendi. Hori Cebrail Aydının uyguladığı programı herkesin dikkatini çekerek duygulandırdı. Sabah saat 9. Kadıköy Süryani kilisesi hınca hınca toplumla doldu. Şammas korusu ön siralarda yer aliyordu.

Ayini ilahilerle başlatıldı. Sayın Metropolit Yusuf Çetin Ayini yönetiyor, Hori Cebrail Aydın da ona eşlik ediyordu. Sonra Patrik hazretlerinin sayın Metropolita olan ahitnameyi, Cebrail Aydının gür sesile okundu, Bu sırada toplumun ağzında amin duasını işitiliyordu. Ardında sayın Metropolit bereket dolu konuşmasile halka teşekkür etti, Herkes tebessüm içinde sayın Metropolitin konuşmasını dinledi. Metropolit Ayini muteakkip Toplumun sevgi tezahhuratle ruhani ve Diyakosların arasında salona getirlildi. Bu kez de Hori Cebrail Aydının üstesinden gelen programın başinda güzel ve olumlu konuşmasile başlandi. Konuşmasında Metropolitliğin görevi kilisemizde ne şekilde değer taşıdığını izaha çalıstı. Yanısıra da yeni Metropoliti kutladı, yeni görevinde başarı diledi. Sonra, Gamze gezzenin güzel sesile (Ah tagore kaşire) ilahiyesi dinlendi. Ardin da da Bırbara Gülcenin okuduğu Türkçe şiirini okudu. Bu ise, hazır toplumun coşmasına ve sevincine neden oldu. Hemen sonra, Yönetim kurulu başkanı Munur Kilimcinin konuşmaya başladı. Konuşmasında „döneminde İstanbul kılisesi ve abraşiyesi Metropolita kavuşmasının, sevinç ve mutluluğunu topluma ifade etti. Bundan duyduğu kutlamayı da halkla paylaştı".

Daha sonra, kadınlar kolu adına Nurten Tahincioğlu, Gençlik ve kültür kolu adına da, Şakır Alkan birer güzel konuşmaları dinlendi. Sıra Yeni Metropolitin konuşmasında idi: Mor Filiksonos Yusuf Çetin'ın yaptığı güzel, sınırlı ve ölçülü konuşması, toplumun alkışlamasına neden oldu. Konuşması, T.C. Devletinin yaşam boyu mutlu ve başarılı olması duasını da içeriyordu. Konuşmasını topluma teşekkür ve bereket okumakla bitiren sayın Metropolit, toplum tarafından yağmur alkışlarına tutulmuştu.

Programın son bölümüde, Diyakos korusunun türlü türlü güzel nagmeli ilahiyetlerle son buluyordu.

Hazır toplum, da, bundan duyduğu sevinç ve mutlulugunu birbirine paylaşmakla dagılıyordu.

Sayın Metropolit Mor Filiksinos Yusuf Çetinin kısa tarihçesi şöyledir 1954 yılında Midyat'a bağlı Kerburan Bucağında doğdu. İlk öğrenimini köy okulunda, orta öğrenimi ile kılise tarihi, müzikisi, kuralları, Süryanice, Türkçe ve İngilizceyi Deyrul-umur (Mor Gebriyel) manastırı kolejınde okudu. Daha sonra kademe ile, Diyakos, Rahip, ve Kâhinlige terfi ettikten sonra, zaman zaman da, manastır'in ruhani kolejının öğretim üyeliğini de sürdürmüştür.

Güzel çalışması, makul ve mutevazı davranış ve güzel ahlakı, manastır sakinleriyle uyum sağlaması ve bağdaşması ile temayuz etmiş olan sayın Rahip Yusuf Çetin, Patrikhanenin ruhani yüksek kolejinin müdurlügüne atanmiş, yanısıra da dini bilgileri ve Theoloji bölümünü de tamamladı. Tam yetenekli bir din adamlı liyakatını kazanarak Metropolitlik makamına yükselmek vasfını da kazanan sayın Rahip Yusuf Çetin, İstanbul Süryani Kadim ruhani kurulu ile Yönetim kurulunun oy birliğiyle aldığı kararı, Patrikhane tarafından onaylandı. 28/9/1986 Pazar günü İstanbul Süryani Kadim Abraşiye Metropolitiğine ve Patrik vekilliğine Mor Filiksinos Ruhani lakabı altında Metropolit olarak takdis edildi.

Yeni Metropolit sayın Yusuf Çetin, genç, zeki, bilgin, mütevazı, güzel sesli olmakla beraber, Türkçe, Süryanice, arapçe ve ingilizce lisanlarını da bilir.

Yeni Metropolitini kutlar, İstanbul ve çevresi Süryani Kadim toplumunun da gözü aydın olsun.

[illegible]

[illegible]

ܡܺܐܡܪܐ

ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ / ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ

ܦܢܝܐ ܘܐܘܪܟܐ ܠܫܢܝܐ ܘܫܦܝܪܐ ܡܘܬܪܢܐ

ܠܐ ܐܗܘܐ ܒܪܐ ܠܐܒܘܗܝ : ܘܠܐ ܢܬܦܠܓ ܠܐܚܝܢ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܡܩܐܡ ܣܘܪܚܢܐ : ܘܠܐ ܐܚܪܐ ܒܫܠܡܐ.
ܠܐ ܢܗܘܐ ܣܘܠܛܢܐ ܪܘܚܐ : ܪܘܪܒ ܘܡܬܟܒܪ ܘܡܫܒܪ.
ܠܐ ܢܗܘܐ ܟܠܗ ܒܣܝܐ : ܘܠܐ ܢܬܒܝܙ ܡܢ ܡܘܬܗ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܐܝܟ ܫܠܝܡ : ܘܠܐ ܢܬܦܠܓ ܠܐܦܝܟ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܪܚܝܡ ܠܟܠܗܘܢ : ܘܠܐ ܠܟܘܠܗܘܢ ܒܚܘܪܢ.
ܠܐ ܢܗܘܐ ܚܒܝܒ ܩܢܘܡܐ : ܘܠܐ ܐܡܫܬܠܛ ܐܠܗܐ.
ܠܐ ܐܬܡܠܠ ܒܐܢܫܝܢ : ܘܠܐ ܢܬܟܠܠ ܠܐܚܪܢܝܢ.
ܠܐ ܐܪܘܡ ܠܐܦܪܘܫܝܢ : ܘܠܐ ܢܬܥܒܕ ܪܫܝܥܐܝܬ.
ܠܐ ܐܬܥܒܕ ܒܫܘܒܚܐ : ܘܟܠܒܪܐ ܐܝܟ ܠܐ ܐܝܬ.
ܠܐ ܒܫܘܒܚܐ ܐܬܟܒܪ : ܘܠܐ ܐܡܠ ܘܐܬܚܪܐ ܘܐܚܪܢ.
ܠܐ ܐܫܬܐ ܒܫܘܒܚܐ ܠܟ : ܘܠܐ ܐܩܒ ܡܢ ܒܘܣܡܗ.
ܠܐ ܐܚܘܐ ܠܐܒܝܫܘܬܐ : ܘܠܐ ܐܚܒ ܢܦܫܝ ܡܢ ܢܦܫܗ.
ܠܐ ܐܪܓܐ ܒܡܣܟܢܘܬܐ : ܘܠܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܐܬܚܪܐ.
ܠܐ ܐܬܚܒܐ ܒܕܘܟܝܬܐ : ܘܠܐ ܐܚܘܐ ܟܕ ܪܘܚܐ.
ܠܐ ܐܬܒܥ ܡܢ ܡܫܟܢܐ : ܘܠܐ ܐܬܟܠ ܥܠ ܥܒܕܐ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܡܢ ܡܣܟܢܐ : ܘܠܐ ܐܬܥܝܩ ܒܐܘܪܚܗ.
ܠܐ ܐܬܦܢܐ ܠܐܢܫܐ ܕܒܝܫ : ܕܒ ܫܠܡܐ ܐܢܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ.
ܠܐ ܐܢܦܩ ܡܢ ܐܘܪܚܗ ܘܡܘܬܗ : ܕܒ ܫܘܠܐ ܐܢܐ ܡܢ ܪܘܚܐ.
ܠܐ ܐܬܘܕܐ ܡܢ ܫܘܒܚܐ : ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܪܘܚܗ.

ܠܐ ܐܬܒܥ ܠܩܢܘܡܝ ܐܠܗܐ : ܘܐܢܐ ܕܒܝܫܐ ܡܫܪܐ.
ܠܐ ܐܬܢܚ ܒܢܦܫܗ ܘܐܢܫܐ : ܕܐܬܢܣܒ ܫܠܝܚܘܗܝ.
ܠܐ ܐܪܘܡ ܐܝܟ ܐܢܘܫ : ܡܢ ܦܘܡ ܘܟܠܗ ܠܐ ܐܬܐ.
ܠܐ ܐܬܟܣܐ ܕܦܘܠܚܢ : ܡܢ ܦܘܡ ܘܡܢ ܠܐ ܐܬܐܘܪ.
ܠܐ ܐܥܒܕ ܦܠܚܘܬܐ ܘܐܢܫܐ : ܘܪܓܐ ܘܕܒܚܐ ܒܣܘܥܪ.
ܠܐ ܐܬܥܫܢ ܦܠܚܘܬܐ ܘܐܢܫܐ : ܘܪܓܐ ܕܢܬܝܠ ܠܡܬܦܬܚܝܢ.
ܠܐ ܐܬܟܪܟ ܠܐܚܪ ܒܥܒܕܐ : ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܘܠܐ ܟܠܡܐ.
ܠܐ ܐܬܟܠ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܣܘܪ : ܒܬܫܒܚܬܐ ܘܠܐ ܠܫܘܒܚܝܢ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܡܚܝܠ ܐܝܟܢܐ : ܘܠܐ ܫܒܪܐ ܘܠܐ ܠܗ ܬܘܟܠܢܐ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܪܓܐ ܐܘܚܕ : ܠܗܐ ܥܝܢܐ ܘܠܐ ܒܬܪܗ.
ܠܐ ܐܗܘܐ ܐܡܝܢ ܪܘܚܐ : ܠܫܘܒܚܐ ܘܠܐ ܡܫܒܚܝܢ.
ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܝ ܪܘܚܐ : ܒܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܠܐ ܐܬܟܐܒ ܐܘܣܒܐ : ܘܡܢ ܐܘܣܒܐ ܘܣܝܒܪܘܬܐ.
ܠܐ ܐܬܦܢܐ ܒܫܘܒܚܐ : ܘܠܐ ܐܬܟܫܠ ܠܗ ܠܒܢܝܢܐ.
ܠܐ ܐܬܦܗܡ ܒܫܘܠܛܢܐ : ܡܢ ܐܡܪܐ ܘܐܝܟ ܠܗ.
ܠܐ ܐܬܟܠ ܥܠ ܐܢܫܐ : ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܘܬ ܦܢܝܐ.
ܠܐ ܐܬܒܛܠ ܥܡ ܣܘܪܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܗ ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ.
ܠܐ ܐܬܥܢܐ ܐܫܬܘܫܐ : ܘܠܐ ܐܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܘܚܬܐ.
ܠܐ ܐܬܚܒ ܪܘܡܐ : ܘܠܐ ܐܬܦܢܐ ܠܡܫܬܐܠܘ.

ܡܢ ܫܠܡܐ ܣܘܟܠܐ ܘܐܘܪܚܟܘܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܕܫܢܬ 1931

ܓܒܪܘܬܐ

ܟܕ ܐܢܐ ܫܡܥܬ ܘܚܙܝܬ ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ ܕܥܠ ܐܢܐ ܟܠ
ܐܢܫܘܬܐ ܘܥܠ ܒܪܢܫܐ ܘܥܠ ܕܪܫܬܗ ܘܡܠܘܫܗ.
ܟܕ ܐܢܐ ܗܘ ܘܡܫܬܡܥ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝ ܠܗ
ܠܗ ܠܡܩܪܐ ܠܡܦܠܚܘ ܢܦܫܗ ܕܐܚܪܢܐ ܘܕܐܝܟ
ܠܐܚܪܢܐ. ܘܗܐ ܘܗܘ ܡܢ ܢܦܫܗ ܡܬܕܟܪ. ܠܗ ܠܗ
ܘܝܘܡܐ ܘܥܠ ܫܘܒܚܐ. ܕܠܐ ܡܫܬܥܐ ܒܫܒܝܠܐ
ܘܥܠ ܐܠܗܐ: ܘܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܪܘܚܐ ܘܠܗ ܐܘܪܚܐ
ܓܒܪܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܘܡܫܒܚܐ. ܒܐܘܪܚܐ ܘܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܪܘܚܝܢ
ܐܢܫܐ ܫܘܒܚܐ ܘܫܦܝܪܐ ܠܐ ܡܬܬܢܝܚܐ ܗܘܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܗܘܘ: ܐܘܪܚܐ ܘܫܦܝܪܘܬܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܝ
ܘܢܦܩ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ. ܟܕ ܗܘ ܟܠܐ
ܘܡܠܐ ܟܠܗܘܢ ܗܘܘ ܟܠ ܡܢ ܗܘ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܡܫܒܚܐ
ܘܟܠܐ ܣܘܪܝܝܐ. ܡܢ ܐܘܪܚܗ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܘܐܬܚܙܝ
ܫܡܝܐ ܘܟܠܗܘܢ ܘܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܐܬܬܚܙܝ
ܠܐܘܪܚܐ ܗܕܐ ܡܐܘܪܚܐ: ܘܐܝܟ ܐܢܫܐ ܘܫܒܝܠܐ
ܩܘܫܬܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܘܟܠܗܘܢ ܪܘܚܝܢ ܗܘܘ ܕܝ ܡܢ ܟܠ ܐܘܪܚܐ ܘܐܚܪܢܐ
ܡܫܬܒܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ: ܘܗܘܘ ܟܠ
ܟܠ ܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ: ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܗܘ ܐܝܟ ܟܕ
ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܫܡܝܐ ܣܘܪܝܝܐ ܕܝܢ ܠܗ ܫܡܥܝܢ ܠܗܐ
ܚܙܐ ܠܗ ܐܢܫ ܘܕܢܚܬ ܘܐܡܪܐ ܗܢܐ ܘܚܙܐ ܠܗ:
ܐܠܐ ܕܐܢܫ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܝ ܐܝܟ ܠܐ ܐܬܪܐ ܟܠ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܘܟܠܗ: ܠܗ ܐܝܟ ܘܕܢܚܬ ܠܗܘܢ ܠܟܠ.
ܟܠܗ ܘܠܐ ܘܚܙܐ ܠܟܠܗܘܢ ܚܕܐ. ܕܝܢ ܪܘܚܐ ܗܢܘܢ
ܘܠܗ ܠܐܚܪܢܐ ܡܚܙܐ. ܐܝܟ ܘܫܡܥܐ ܕܝ
ܦܟܝܪܐ ܕܪܘܚܐ ܐܝܟ ܘܠܐ ܕܒܝܪ ܦܫܝܩ ܫܘܒܚܐ
ܘܡܢܐ ܡܢ ܟܠܗ ܘܢܦܩ ܠܗ ܘܦܫܝܩܐ ܠܟܠ
ܕܝ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܦܫܝܩ ܘܟܕ ܦܫܝܩ. ܡܢ ܡܟܢ ܠܟܠܗ
ܣܘܪܝܝܐ ܘܫܒܝܠܐ ܡܬܬܪܡܐ: ܘܡܬܒܩܐ ܢܦܫܗ
ܕܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܟܕ ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܟܠ
ܘܗܢܐ ܡܬܚܙܐ. ܐܝܟ ܘܫܒܝܠܐ ܡܬܚܙܐ ܦܫܝܩܝܢ
ܠܗ ܠܟܠ ܕܝܠܗ ܡܢ ܟܠܗ ܘܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܟܠ.
ܕܐܝܟ ܟܢܫܐ ܘܟܢܫܐ ܫܒܝܠܐ ܡܢ ܘܒܟܠ ܘܠܐ ܢܦܩܝܢ
ܘܫܘܒܚܐ ܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ: ܟܕ ܗܢܘܢ ܘܐܚܪܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܫܘܒܚܐ ܘܠܐ ܡܢܗ ܠܐ ܢܦܩܝܢ. ܐܘ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܘܕܝܢ
ܡܢܐ ܟܠ ܦܫܝܩ ܟܠܗ ܘܡܫܬܡܥ ܘܐܢܫܐ ܕܝ ܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܗܘܘ
ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗܘܢ: ܘܟܠܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܗܘܘ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܫܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܠܐ

ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܐ ܒܝܬܗ. ܐܝܟܢܐ ܘܐܝܟܢܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ: ܟܢܫܐ ܓܒܪܘܬܐ: ܡܕܐ ܗܘܐ ܟܢܫܐ
ܠܟܠܗ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܘܠܗ.. ܕܝ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ
ܠܐܘܪܚܐ ܕܫܠܐ ܘܫܠܡܐ ܘܟܠܗܘܢ ܢܦܩܝܢ
ܠܫܒܝܠܐ ܟܠܗ ܐܘܪܚܐ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܟܠܗܘܢ ܠܢܦܫܗ ܕܐܘܪܚܐ. ܘܫܒܝܠܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܟܠܗ ܡܢܐ
ܐܘ ܐܘܪܚܐ ܟܠܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܓܒܪܘܬܐ ܟܠܐ ܟܠܐ ܓܒܪܐ
ܟܕ ܗܘܐ ܘܓܒܪܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ
ܘܡܢ ܫܒܝܠܐ ܟܠܗ. ܐܝܟ ܡܢ ܟܠܗ ܘܫܒܝܠܐ: ܡܫܝܚܐ
ܦܫܝܩ ܗܘܐ ܫܒܝܠܐ ܘܟܠܐ ܘܫܠܡܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ
ܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܟܠܐ ܘܫܠܡܐ: ܡܫܬܡܥܝܢ
ܟܠܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܝ ܘܠܟܠܗ ܘܐܘܪܚܐ.
ܘܡܢ ܫܒܝܠܐ ܠܝ ܘܠܟܠܗ ܡܢ ܟܠܐ ܠܫܒܝܠܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܝ ܟܠܗܘܢ ܘܐܝܟ ܡܫܬܡܥܝܢ ܐܘܪܚܐ ܘܡܫܬܡܥܢܘܬܐ
ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܓܒܪܘܬܐ. ܡܢܐ ܪܘܚܐ
ܟܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܘܡܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܝܟ ܫܒܝܠܐ ܦܫܝܩܝܢ ܠܟܠ. ܘܐܘܪܚܐ
ܣܘܪܝܝܐ ܘܓܒܪܘܬܐ ܐܝܟ ܩܢܘܡܐ. ܠܐ ܟܠܗ ܕܝ
ܫܘܒܚܐ ܘܟܠܐ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܒܗ. ܕܝ ܠܐ ܐܝܬ
ܘܠܗ ܡܢ ܟܠܗ ܘܟܠ ܠܗ ܘܟܠܐ ܘܫܒܝܠܐ ܡܢ ܟܠܐ
ܘܠܗ: ܡܫܬܡܥܝܢ ܫܘܒܚܐ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܐܘ ܐܘܪܚܐ. ܟܕ ܫܒܝܠܐ ܟܠܗ ܘܠܗ ܫܒܝܠܐ ܗܘ ܡܢ
ܢܦܫܗ ܠܐ ܦܫܝܩ ܘܟܕ ܗܘܐ ܠܗ. ܟܕ ܐܝܬ ܐܘܪܚܐ
ܘܫܒܝܠܐ ܐܝܟܢܐ ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܘܟܠ ܠܗ
ܠܐܢܫܐ ܟܠܗ. ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܟܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗ.
ܕܝ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܟܠܐ ܘܠܐ ܟܠܐ.
ܟܠܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗܘܢ ܟܠܐ ܘܡܫܬܡܥܢܘܬܐ
ܘܟܠܐ ܦܫܝܩܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗ: ܟܕ ܐܝܬ ܟܠܐ
ܘܫܠܡܐ ܘܟܠܗܘܢ ܠܗ ܫܒܝܠܐ. ܘܐܘܪܚܐ ܟܠܗܘܢ
ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ ܘܟܠܗ: ܘܡܫܬܡܥ ܐܠܐ
ܘܠܗ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ. ܘܟܠܗܘܢ
ܡܢ ܟܠܐ ܫܒܝܠܐ ܘܟܠܗ ܘܟܠܗ: ܘܫܒܝܠܐ ܟܠܗܘܢ
ܟܠܗܘܢ. ܡܫܬܡܥܝܢ ܓܒܪܘܬܐ ܘܟܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ:
ܡܫܬܡܥܝܢ ܫܒܝܠܐ ܘܐܚܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܫܒܝܠܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ. ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܟܠܗ ܗܘܐ ܐܘܪܚܐ ܘܐܬܐ.
ܘܠܟܠܗ: ܠܓܒܪܘܬܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܀

ܣܘܪܝܝܐ ܫܡܥܘܢ (ܓܒܪܐ)

في عام ١٩٤٦ رسم قسيساً على يد مار طيمثاوس توما مطران طورعبدين في كنيسة مارت اشموني في مركز الابرشية ميديات. وفي عام ١٩٥٥ ترك البيت ولازم الكنيسة وخدمتها ونشاطها متعبداً وذاكراً قول الانجيل. كل من يترك بيوتاً او اخوة او اخوات او ابا او اماً ... من اجل اسمي ... يأخذ مائة ضعف ويرث الحياة الابدية.

وفي عام ١٩٦٩ رسم خورياً على يد مار ديوسقوروس لوقا مطران القدس ومار ايوانيس اسقف طورعبدين وذلك تقديراً لخدمته المتواصلة في حقل الكنيسة والمجتمع.

عمل في حقل الكنيسة ٤١ عاماً قسيساً وخورياً، معلماً ومرشداً ومدبراً امور الكنيسة بإخلاص وايمان وعمل متواصل.

لقد كتب تاريخ بلدة آزخ باللغة العربية وبعض اشعار باللغة السريانية، جمع في هذا التاريخ اموراً تاريخية ومعلومات قديمة اسمعها من الشيوخ البلد واكثر منها عاشها في حياته. ولم يتمكن ان يطبعه.

كانت امنيته ان تبقى الاراضي عامرة، يحث دائماً البقاء وعدم الهجرة. قيل له مرة لماذا لا تهاجر: اجاب. سوف ابقى حارساً على البوابة الشرقية بطورعبدين ولم اغادر بلدي حتى اذا لم يبقى سوى ارملة او شيخ مقعد. وقال في حديثاً له: من يدافع عن مقدساته له اجر عظيم في السماء...

نشكر جميع الذين واسونا وشاركوا احزاننا

المانيا: الاب القس توما بيلان

الشماس يعقوب بيلان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1986 - 1901

[illegible]

الخوري يوسف بيلان

١٩٨٦ - ١٩٠١

في تمام الساعة العاشرة من صباح يوم الاحد الواقع في ٢٤/٨/١٩٨٦ وفي بلدة آزخ انتقل الى رحمة الله الخوري يوسف بيلان عن عمر يناهز ٨٦ عاماً. وشيع جثمانه الطاهرة في بيعة ازخ قيامة الحبر الجليل مار طيمثاوس صاموئيل اقطاش مطران طورعبدين ولفيف الاكليروس والشعب السرياني، وفي الختام ابته تيافته للمرحوم بكلمة تابينيه مؤثرة مشاراً حياته وخصاله الحميدة.

ولد المرحوم الخوري يوسف بيلان عام ١٩٠١ من اسرة مسيحية تقية ولما قتل والده المرحوم توما ربته امه واعتنيا به ونذرته للتعليم وامور دينية حتى تعمق في اللغة السريانية والعربية وهو في سن الطفولة متتلمذاً النيافة المطران بهنام الذي رسم شماساً ابتدائياً ولما قتل شهيداً هذا الحبر تسلم تربيته الخوري صموئيل ودربه على اصول الدينية حتى اصبح نموذجاً صالحاً احب المرحوم الكنيسة وخدمتها مواظباً على قراءة الكتب الدينية والتاريخية، ولما بلغ سن الرشد تزوج بنت الاسقف حنا ايليا ورزق منها اربعة اولاد وهم الاب القس توما وعبدو والشماس يعقوب وسامي الى جانبها ٧ بنات باحسن تربية صالحة.

كان المرحوم ذا غيرة وغادة على فتح مدارس تعليمية في كنيسة بلدته ازخ محبّاً التعليم والارشاد، صابراً على انواع الضيقات ومظالم مختلفة نافي هذا البلد التاريخي.

ܫܠܡܐ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Brasil

زهــده :

عاش مار نيقولاوس ، وهو أسقف ، حياة الناسك الزاهد العابد المتقشف . فكان يتشح بأسكيم الرهبانية ويلبس الصوف الخشن على جسده تحت الحلة الاسقفية الزاهية ، ويواظب على الصلاة ليل نهار ، ولا يتناول الا وجبة واحدة من الطعام البسيط طوال اليوم ، كما انه لم يذق طعم اللحم أبداً . وأنعم الله عليه بالحكمة في تدبير رعيتــه ، فكان يسوسها بايمان وبمخافة الرب ، وكم حاجج الرب بصلوات حارة طالبا اليه أن يعفيه من حمل رسالة الاسقفية مقدراً جسامة المسؤولية . فظهر له الرب يسوع في حلم وخاطبه قائلا : لاتخف يانيقولاوس فانني لا أتخلى عنك طالما أنت مكمل واجبات الاسقفية بصدق وامانــة .

وكان اهتمام مار نيقولاوس بالفقراء من رعيته ، ظاهرا وملموسا ، وهو بذلك كان يمثل عناية الله تعـالى بالمخلوقات كافة ولا سيما الضعيف منها .

مار نيقولاوس المعترف :

وفي سنة ٣٠٣ أثار القيصر الرومانـي ديوقلطيانس ، الاضطهاد على المسيحية ، فسام المؤمنين صنوف العذاب ، وأمر باغلاق كنائسهم وابادة كتبهم المقدسة ، فسجــن عــدداً كبيراً منهم ، ونفى آخرين ، وكان نصيب رعاة الكنيسة من هــذا الاضطهاد وافراً جداً . ومن بين هؤلاء الرعاة الصالحين ، كان مار نيقولاوس الذي زجــه جنود قيصــر في غياهب السجون وأذاقوه مر الآلام .. وهو يتحمل كل ذلك بصبر جميــل حبا بالمسيح الفادي . ومكث مار نيقولاوس مسجونا حتى انتصر قسطنطين الملك على أعدائه وفتح أبواب السجون ، فخــرج المعترفون ظافرين ، وعاد مار نيقولاوس الى أبرشيته ليرعــى الشعب الذي ائتمنه على رعايته .

اشتراكه في مجمع نيقيــة :

وعندما انعقدمجمع نيقيةعام٣٢٥، حضره مارنيقولاوس، وفند مع أباء المجمع بدعة أريوس معترفا بالايمان المستقيم الرأي .

معجزة اكثار الحنطة :

وحدث على عهده جوع شديد ، وكانت سفن الامبراطور تنقل الحنطة من الاسكندريــة الى شواطيء أسيــا الصغرى . فالتمس مار نيقولاوس قبطان احدى هذه السفن ليهبه مائة برميل كبير من الحنطة بغية اعانة أبناء أبرشيته . وحالما وافق القبطان على ذلك ، شاهد الحاضرون ملائكة تفرّغ الغلة الى الميناء . ومما زاد من دهشتهم أن حمولة السفينة لم تنقص أبداً رغم انزال الكمية المطلوبة من الغلة الى أرض الميناء ، فمجدوا الله الذي أنعم على القديس مار نيقولاوس بعمل المعجزات .

انتقاله الى جوار ربه ونقل ضريحه الى أوروبا :

في الســادس من شهر كانون الأول من عام ٣٤١ ، انتقل القديس مار نيقولاوس الى الأخدار الســماوية وله من العمر ثمانون سنة ، قضى منها أكثر من أربعين سنة في خدمة الأسقفية في ميرا ، ودفن جسده الطاهر ، باكرام كبير في أحد مرتفعات مدينة ميرا . وكما اجترح عجائب في حياته ، كذلك اجترحت على ضريحه عجائب عديدة !. فصار ضريحه مزاراً يتبرك به المؤمنون القادمون من أماكن شتى . وكما تشفع به المسيحيون في الشرق ، كذلك تشفع به المسيحيون في الغــرب ، اذ نقلوا ضريحه الطاهر عام ١٠٨٧ م من مدينة ميرا عاصمة اقليم ليفيا في جنوب تركيا ، الى مدينة باري في اقليم ايوليا في ايطاليــا وتعيد له الكنيسة في ٦ كانون الأول المصادف ١٠ كيهك القبطي .

مار نيقولاوس في الكنيسة السريانية :

تكرم كنيستنا السريانية القديس نيقولاوس أي مارزوخي مع سائر القديسين السريان وشيدت كنائس عديدة على اسمه في أماكن شتى . وقد جاء في السنكسار القبطي الأرثوذكسي(٣) ما يأتي : « اليوم الخامس عشر من شهر برمودة المبارك(٤) تعيد الكنيسة بتذكار تكريس أول هيكل بناه النصارى (السريان) المقيمون في أرض مصر للقديس نيقولاوس اسقف مــيرا وهو أحد آباء مجمع نيقية الثلاثمائة والثمانية عشر(٥) » .

الخاتمــة :

ان سيرة مار نيقولاوس حافلة بالأمور الغريبة العجيبة التي لاتخلو من اللغو والمبالغة ومن اضافات دسّهــا النسّاخ فشوهت الحقائق وأربكت المؤرخين وشككت أحيانا المؤمنــين . ومع ذلك ، فالقصة مليئة بالمعجزات الباهرات التي تعتبر حقائق تاريخية صادقة ، اتفقت على صحتها نصوص القصة بلغات شتى . ولكثرة العجائب التي أجراها الله تعالى على يدي القديس نيقولاوس في حياته ، وبشفاعته بعد انتقاله الى كنيسة الأبكار المكتوبة أسماؤهم في السماء ، نقول : لكثرة هذه العجائب ، دعي القديس نيقولاوس بـ (صانع العجائب) ، فقد أقــام موتى ، وأشبع جياعاً ، وهدّأ بحراً هائجا . كما اشتهر بعمــل الاحسان وبتوزيع الصدقات على الفقراء . فقد باع كل ماكان له وما ورثه عن والديه ، ووزعه على المساكين ، طبقا لوصية الرب الموجهة الى الراغبين في الكمال ، كما اهتم بالمعوزين وهو اسقف . ومن وحي سيرته الفاضلة وأعمال الرحمة التي قام بها ، ومن محبته للاحداث ، اتخذ كشخص وهمي يوزع الهدايا في عيد الميلاد المقدس وسمي (سانتا كلوز) أو (بابانوئيل) . والاسم سانتا كلوز جاء من اسمه بالانكليزية سانت نيكولاس Saint Nicholas وقد حور هــذا الاســم الى (سانت كلوز) Saint Claus واسمه السرياني (مار زوخي) ، يعني : الفاضل المنتصر والظافر والنقي الطاهر

---

٣ ـ السنكسار القبطي ـ طبعة القاهرة عام ١٩٥١ ـ جـ ٢ ـ ص ٩٥ .

٤ ـ ١٥ من شهر برمودة القبطي يوافق ١٠ من شهر نيسان السرياني .

٥ ـ وكان موقع هذه الكنيسة ظاهر ثغر الاسكندرية قرب الكنيسة المعروفة بكنيسة القديس شنودة شرقي الثغر المذكور .

* * *

الكلمة الروحية

بقلم :
مار أغناطيوس زكا الأول عيواص
بطريرك أنطاكية وسائر المشرق
للسريان الأرثوذكس

قصة مار نيقولاوس أسقف ميرا (+٣٤١)

المعروف بين القديسين السريان بمار زوخي

☐ مصادر القصة :

تكرم الكنائس المسيحية الرسولية الشرقية والغربية . القديس مار نيقولاوس · وقد دونت قصته بلغات شتى . من جملتها اللغة السريانية · وتنطوي مخطوطاتنا السريانية على النص الكامل لهذه القصة التي كتبت مع سائر قصص القديسين السريان ، واعتمدناها مستندين في ذلك الى نسخ قديمة .كما قارنا حوادثها بما ضمته كتب السنكسار القبطي الأرثوذكسي وقصص القديسين ، بالعربية والانكليزية ، لطوائف مسيحية أخرى ·

☐ رجل يحيا لأجل الآخرين :

ان التأمل بسيرة حياة مار نيقولاوس ، لهو خير وازع لتمجيد اسم الله القدوس، فقد عاش هذا القديس لأجل الآخرين. وكان شاهداً لعناية الله تعالى بالمخلوقات عامة ، والانسان بشكل خاص · فالله يسخر عبيده الأمناء ، كالقديس نيقولاوس . ليعتنوا باخوتهم بني البشر ، بسد عوزهم الروحي والجسدي·

ويعتبر مار نيقولاوس شفيعاً للمظلومين والذين لم ينصفهم القضاء أحياناً · وتذكر قصته ، أن قضاة عادلين اعتقلوا ظلماً وبهتاناً ، متهمين بالرشوة ، واذ كانوا في السجن معذبين ،صلى أحدهم الى الله متشفعاً بمار نيقولاوس ، فاستجيبت صلاته ونجا مع رفاقه من حكم الاعدام ، اذ ظهر للملك ولبعض المسؤولين ملاك الرب في حلم ، معلناً براءة أولئك القضاة ،فتم الافراج عنهم ·

ويعتبر مار نيقولاوس شفيع الأحداث ، وصيادي السمك والبحارة ، والمسافرين في البحر والبر ، كما يعتبر شفيع المؤمنين في روسيا ·

☐ نشأته :

ولد مار نيقولاوس في أواخر القرن الثالث للميلاد في بلدة باتار في آسيا الصغرى · وكان أبوه أبيفانيوس ، وأمه تونة، من أغنياء القوم في بلدهما واشتهرا بمخافة الرب ، وعمل الصلاح وتوزيع الصدقات ، وكانا عاقرين ، يواصلان الصلاة الى الله والطلبات منه تعالى كي يرزقهما طفلا · فاستجيبت صلاتهما وولد لهما ولد سمّياه نيقولاوس ، وبالسريانية « زوخي » واهتما بتربيته التربية المسيحية الصالحة ،وبتلقينه العلوم الروحية الى جانب العلوم الدنيوية · وشعر معلموه بقوة النعمة الالهية التي أسبغت عليه بوفرة ، اذ بزّ رفاقه في تحصيل العلم وفي ممارسة أعمال الفضيلة ، منذ نعومة أظفاره ،فرسم شماساً ، ثم ترهب في دير كان ابن عمه رئيساً عليه ، فأظهر فيه من النسك والعبادة ما تعجز عنه طاقة البشر ·

☐ مثال لعمل الرحمة :

على أثر وفاة والديه ، وزع مار نيقولاوس أمواله الطائلة على الفقراء والمعوزين · من ذلك أنه سمع يوما عن رجل غني عصفت بأمواله ريح الدهر الخؤون، وكان له ثلاث بنات جميلات كدن يهوين في وهدة الرذيلة لانقاذ أفراد العائلة من الجوع والفاقة ! فذهب اليه مار نيقولاوس ليلا ، ورمى اليه من النافذة صرة من المال ، وتوارى عن الأنظار · فلما استفاق الرجل صباحاً ، وجد المال ، فعد ذلك هبة من الله . فتاب اليه تعالى وشكره على عنايته الالهية · وجهز ابنته الكبرى بذلك المال ، وزوجها من شاب يخاف الله · فلما سمع مار نيقولاوس بذلك. فرح كثيراً ، وأعاد الكرة ورمى صرة ثانية من المال ،استخدمه الرجل لزواج ابنته الثانية · لكنه ، وقد تاق الى معرفة السر الكامن وراء هذا الاحسان الكبير ، أخذ يسهر الليالي ،مترقبا ··· واذ عاد مار نيقولاوس للمرة الثالثة ، ورمى بصرة المال من الكوة ، لحق به الرجل وأمسكه · وعندما عرفه سجد له شاكراً · فطلب اليه مار نيقولاوس أن يكتم اسمه وألا يخبر أحداً لأن الرب أوصى في ميدان الاحسان ، ألاّ يُعلِم الانسان شماله ما تفعله يمينه · أما ذلك الرجل ، فلم يتمكّن من كتم الخبر ، اذ راح ينشره بين أصدقائه وجيرانه ، فعطر اسم مار نيقولاوس تلك المنطقة بكاملها ·

☐ ترؤسه ديراً :

ولما انتشر عَرف فضائل مار نيقولاوس وفاح أريجها في بلدته ، رحل الى بلدة ميرا(١) اذ كان خاله أسقفاً · فرسمه خاله كاهناً وأقامه رئيساً على دير(٢) في ضواحي بلدة ميرا ، وتنبأ

★ نشرت اولا في العدد ٣٨ السنة ٢٢ من مجلتنا البطريركية عام ١٩٨٤ ·

١ ـ كانت بلدة ميرا عاصمة اقليم ليكيا في آسيا الصغرى ، مر بها الرسول بولس وهو في طريقه الى مقدونيا واليونان ، وتسمى اليوم كوجالا في جنوب تركيا ·

■ القديس نيقولاوس مار زوخي ■

له عن مستقبل باهر في خدمة الكنيسة ، اذ سيتبوأ فيها مركزاً مرموقاً ·

وقد جرت بوساطته أعجوبة باهرة ، ذلك أن زوجين فقدا ابنهما الوحيد،وأنفقا أموالهما وهما يبحثان عنه ، دون جدوى· وبعد سنين عديدة ، قصدا الدير وهما يائسان ، وطلبا من رئيس الدير مار نيقولاوس الصلاة لأجلهما · فأمر رئيس الدير الرهبان بالاجتماع لاقامة صلاة خاصة على نية هذين الزوجين المعذبين · فاستجاب الرب الصلاة ، وأحضر ملاك الرب الصبي الذي كان قد اختطف وبيع عبداً لأناس باعوه بدورهم الى أحد كبار الرجال في مصر ، فاختطفه ملاك الرب وأتى به الى الدير ، فسلمه مار نيقولاوس الى والديه ·

☐ زيارة الأماكن المقدسة :

وتاق مار نيقولاوس الى زيارة الأماكن المقدسة والتبرك من قبر الخلاص ·· فركب البحر ·· وخلال الرحلة ، هاجت الأمواج وماجت ، وعصفت الرياح ، وكادت السفينة أن تتكسر وتغرق ، فطلب النوتي الى مار نيقولاوس أن يصلي الى الله ليرحمهم ·· ففعل مار نيقولاوس ، وهدأ البحر · وكان أحد طاقم البحارة قد سقط من السارية ومات ·· فصلى مار نيقولاوس الى الله ، فأعاد اليه الحياة ··

☐ تسقفه على ميرا :

كان خال مار نيقولاوس قد انتقل الى جوار ربه وقام مكانه أسقف آخر · فبعد عودة مار نيقولاوس الى ديره من زيارة الأماكن المقدسة رأى ذات ليلة حلماً عجيباً ·· كان حلة حبرية زاهية قدمت اليه ليتشح بها ، كما رأى عرشاً رفيعاً ورجلا يقول له : تفضل واجلس على هذا العرش · وفي ليلة أخرى رأى السيد المسيح يسلم اليه الانجيل المقدس والسيدة العذراء تناوله الحلة الحبرية·

ويقال انه على أثر وفاة أسقف ميرا ، ظهر ملاك الرب لرئيس الأساقفة في حلم وقال له: ان الرب قد اختار مار نيقولاوس ليقام أسقفاً على ميرا · وعندما استيقظ رئيس الأساقفة،أخبر سائر أساقفة المنطقة ، فاعتبروا ذلك أمراً من السماء ،فجاؤوا بمار نيقولاوس ورسموه أسقفاً على ميرا · وتقول رواية أخرى ان ملاك الرب ظهر لأكثر من أسقف وهم مجتمعون في الكنيسة ، صائمين مصلين كي يلهمهم الرب الى اختيار الرجل الصالح ليقيموه أسقفاً على ميرا · فقال ملاك الرب لمن ظهر لهم في الحلم ، أن أول من يدخل الكاتدرائية في صباح اليوم التالي هو الذي اختاره الله لهذه الرتبة· كما ظهر الملاك لمار نيقولاوس في حلم ، وأمره أن يغادر الدير باكراً جداً ويدخل المدينة ليصلي صباحاً في كاتدرائيتها · فلما فعل نيقولاوس ما أمره به الملاك ، ووصل الى باب الكاتدرائية ، كان أحد الأساقفة في الانتظار ·· فأمسك به وأدخله الى بقية الأساقفة ، فنادوا : « مستحق ، مستحق ، مستحق » أن يكون أسقفاً على ميرا ، انه الشخص الذي اختاره الرب لهذه الرتبة السامية · وبعد الانتهاء من مراسم رسامته أسقفاً ، صلى مار نيقولاوس على انسان فارق الحياة ، فعادت نفسه الى جسده ، وقام حياً! فتعجب الجميع ، وسبحوا الله على قدرته ·

٢ ـ ان القصة السريانية التي تنفرد في ذكر هذه الحادثة لم تذكر اسم هذا الدير ولا موقعه بالضبط ·

ܩܠܐ ܣܘܪܝܝܐ
ܡܓܠܬܐ ܡܪܕܘܬܢܝܬܐ
ܕܚܒܪܘܬܐ ܡܪܕܘܬܢܝܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ ܒܐܘܪܘܦܐ

1987 Süryani kilisesi renkli takvimi

ܣܘܪܓܕܐ ܕܥܕܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ

التقويم السرياني الأرثوذكسي

[illegible]

صدر عن مطبعة ابن العبري بدير مار افرام السرياني في هولندا التقويم الكنسي لعام ١٩٨٧ بأربع لغات، سرياني، عربي، تركي، وانكليزي، يحمل سبع صور ملونة وهي: صورة مريم العذراء. ٢_ القديس مار يعقوب النصيبيني. ٣_ القديس مار أنطونيوس. ٤_ القديس مار جرجس الشهيد. ٥_ القديسة مارت شموني وأولادها السبعة. ٦_ القديس مار افرام السرياني. ٧_ قداسة الحبر الأعظم مار اغناطيوس بطريركنا زكا الأول.
والذي يرغب ان يحصل على هذا التقويم الحديث والرائع عليه ان يراسل او يتصل هاتفيا على عنوان دير مار افرام في هولندا.
العنوان : [illegible]:

St. Ephrem der Syrer Kloster
Glanerbrugstraat 33
7585 PK GLANE/LOSSER
HOLLAND
Tel. 053.16 47 64

Bar Hebraeus-Verlag
St. Ephrem der Syrer
Kloster
Losser / Holland

ܦܪܣܐ ܕܡܛܒܥܬܐ ܕܒܪ ܥܒܪܝܐ
ܒܕܝܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ
ܒܗܘܠܢܕ

Adres: Glanerbrugstraat 33, 7585 PK Glane/Losser Nederland Telefoon 053-61 47 64

لائحة مطبوعات دينية وثقافية تطبع في دير مار افرام السرياني ـ هولندا وأثمانها

Mor Afrem Süryoyo Manastırında basılan kültür kitabların liste ve fiatı

Titel	DM
1 Schtoth-Yevme	25,00
2 Semhe (Grammatik)	20,00
3 Schimo	35,00
4 Sugyotho-Mgabyotho	10,00
5 Mnischko-Itroyo	10,00
6 Seyfe	10,00
7 Mutholoyto-d'Theodora	7,00
8 Zebno Dulsone	8,00
9 Tunoye Magich-chone	15,00
10 Muschhotho D'barhebroyo	15,00
11 Yevno Dbarhebroyo	7,00
12 Machitbonoutho Dsüryoye	10,00
13 Taschitho Dkadische	10,00
14 Mimre Dbarmadani	4,00
15 Mimre Dhekemtho	4,00
16 Mimre Dkuhlath	4,00
17 Mathle Dahikar	4,00
18 Mimre Dlavj	4,00
19 Turgame Dmor Y. Dasruğ	7,00
20 Bethgazo Dkinotho	10,00
21 Kthobo Dkandilo	10,00
22 Kthobo Dschetesto D'dolabanı	10,00
23 Urutho Zhitho	10,00
24 Zmirotho D'ito	7,00
25 Yulfono Mschihoyo	5,00
26 Bar Hebraeus' Chronicon	50,00
27 TUMA ODO, Lehksikon	100,00
28 Tur'Abdin (Machitbonutho)	15,00
29 Die syrischen Christen vom Tur'Abdin (Helga Anschütz)	28,00
30 ZEHRIRE, Mimre (H. Barsaum)	10,00
31 Lehksikon (Süryoyo-Turoyo)	20,00
32 Bar Hebroye (Mimre)	10,00
33 Ithikon d'Bar Hebroyo	30,00
34 Mhadyono-Dscharwoyo 1-6 Klassen	38,00
35 Herge Djuryono 1-8 Klassen	50,00
36 Grammatiki (karabaschy)	10,00
37 Klido (karabaschy)	3,00
38 Anaphura (renkli)	50,00
39 Marıtyonutho Dabohotho	10,00
40 Diyathıkı H. Mazmüre	12,00
41 The Syrian Orthodox Church	7,50
42 It Süryoyto (Arabic)	15,00
43 Tünoye	7,00

Bank: Rabobank Losser/Holland, rek. nr. 12.96.11. 158
Stadtsparkasse Girokonto 15.15.386, Deutschland 4432 Gronau/Westf.

ܩܠܐ ܣܘܪܝܝܐ

ܟܬܒܬܐ ܙܒܢܝܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ

ܡܢܝܢܐ : ܠܒ ܫܢܬܐ ܫܬܝܬܝܬܐ ܐܕܪ

Mor Filuksinos Yusuf Çetin, resametine iştirak eden Metropolitlerle.